

Jason Ross fra LaRouchePAC Videnskabsteam, USA, i København: Et nyt paradigme for verden for en bedre fremtid for menneskeheden

Jason Ross: »Vi har virkelig en utrolig mulighed netop nu for at ændre de koncepter, der udgør grundlaget for, hvordan vi træffer beslutninger – politiske beslutninger, økonomiske beslutninger, selv kulturelle beslutninger. Der har været et angreb på det aspekt af os, der gør os menneskelige. Hvis vi ikke havde en forbindelse til udødelighed; hvis vore liv ikke var i stand til at efterlade noget, til at gøre noget, der går ud over vores egen død, ville vi faktisk, rent kulturelt, ikke være andet end dyr. Vi ville være ligesom en slags dyr; vi ville udsøge os dejlige ting, og det er da rart at have god mad, jeg kan godt lide god mad, og det er en god ting, det er dejligt at have det sjovt; men uden denne evne til at leve på en måde, så man, mens man lever sit liv, ved, at det vil have værdi for altid, så er man ikke et helt menneske. Og man kan ikke fylde det tomrum ved at forsøge at have travlt for at skubbe denne følelse af tomhed væk, eller at forsøge at købe ting for at skubbe denne følelse af tomhed væk; man må adressere det ved at gøre noget meningsfuldt. Og jeg mener, det er den største grusomhed ved det nuværende økonomiske system, som vi har i de fleste vestlige nationer; det skader økonomien; det gør folk fattigere; det koncentrerer rigdom hos mennesker, der arbejder i finansverdenen og assisterer den; det fortsætter Det britiske Imperium; og dets mest tragiske

aspekt er, at det stjæler fra os, det tager fra mennesker det, der var blevet udviklet hen over århundreder som en kultur; en kultur, der gjorde det muligt for folk at gøre noget, der ville have mening efter deres død. Og det er det, vi må bringe tilbage som en del af at skabe et nyt paradigme. Det betyder, at vi har koncepter, der går længere end til det, Kina har foreslået med Bælte & Vej Initiativet. Det er et godt forslag. Der er mere at gøre. Det vil jeg komme nærmere ind på, og jeg vil, som denne rapport viser, specifikt tale lidt om Afrika som en case study, ved at sammenligne, hvordan det gamle paradigme har relateret til dette kontinent, og hvordan det nye paradigme relaterer til det.»

Video I: Jason Ross' præsentation

Video II: Diskussion

Se også den danske introduktion til rapporten:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: en vision for en økonomisk renæssance«.

Part 1:

Part 2:

Stor succes for Københavnerseminaret:

Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika

Videoen fra diplomatseminaret om eftermiddagen:

Video from the diplomatic seminar in the afternoon:

Lyd fra diplomatseminaret om eftermiddagen:

Audio from the diplomatic seminar in the afternoon:

Audio from the diplomatic seminar in the afternoon:

Videoen fra aftenseminar for Schiller Instituttets medlemmer:

Video from the evening meeting for Schiller Institute members:

Lyd fra aftenseminar for Schiller Instituttets medlemmer:

Stor succes for diplomatseminar: Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika

København, 6. feb., 2018 – Hussein Askary, medforfatter af Schiller Instituttets nye Specialrapport, »**Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance**«, var gæstetaler på et seminar for diplomater, der blev holdt i København i går. De andre talere var Ghanas ambassadør til Danmark, H.E., fr. Amerley Ollennu Awva-Ashmoa, og formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg.

Seminaret indledtes med en kinesisk folkesang, fremført af Feride Istogu Gillesberg og Michelle Rasmussen. Arrangementet så deltagelse af fire ambassadører fra Afrika, Sydasiens og den tidligere Sovjetunionen, samt andre diplomater fra Sydvestasien og Østasien.

Desuden deltog en repræsentant fra et betydningsfuldt, dansk ministerium, en tidligere dansk ambassadør, en tidligere østeuropæisk ambassadør til Danmark, en professor fra et FN-relateret universitet, og en professor/parlamentsmedlem, der rejste hele vejen fra et østeuropæisk land særligt for at

deltage i dette seminar. En afrikansk, politisk leder, en pensioneret selskabsøkonom, der har mobiliseret danske politiske kredse for den Nye Silkevej, præsidenten for en international fredsorganisation, en forsker ved et dansk universitet og en seniorakademiker, der er ruslandsekspert, deltog ligeledes, så vel som også Schiller Instituttets kernemedlemmer i København og Jylland.

Her følger nogle af de ideer, der blev præsenteret på seminaret. Tom gennemgik kort Schiller Instituttets forslag, som udgjorde grundlaget for Kinas Bælte & Vej Initiativ. Vi må opgive det dyriske, geopolitiske paradigme og i stedet samarbejde om at virkeliggøre det nye paradigme for menneskehedens fælles skæbne. Tom diskuterede betydningen af den franske præsident Macrons besøg til Kina, og stillede spørgsmålet: Hvad med USA? Gillesberg briefede desuden de forsamlede om betydningen af det netop offentliggjorte Nunes-memo, som pegede på briternes, og ikke russernes, indblanding i det amerikanske valg. Dette kan være med til at befri Donald Trump til at bryde med det gamle paradigme. I skrivende stund udviser finansmarkederne stor nervøsitet, og det er absolut nødvendigt, at vore politikker bliver vedtaget. Dernæst introducerede Gillesberg Hussein Askary ved at fortælle om hans baggrund.

Hussein Askary: Hussein, der lagde ud med at fremvise og forklare LaRouches Trippelkurve, gennemgik de væsentligste punkter i specialrapporten og understregede, at Vestasien og Afrika kan og må foretage spring frem til de mest avancerede, og ikke nøjes med de mest primitive, teknologier. Han brugte tidl. præsident Obama som eksempel på det gamle paradigme, som havde forhindret Afrikas økonomiske udvikling, ved at citere fra Obamas tale, da han var i Sydafrika. Obama sagde her, at, hvis alle unge afrikanere fik et stort hus og en høj levestandard, »ville planeten koge over«. Hussein viste dernæst et billede af Obamas hus til 8 million dollars. Det er helt fint, at han har så fint et hus; men det er kriminelt at

forhindre andre i at gøre ligeså.

Hussein citerede fra Xi Jinpings tale, hvor denne sagde, at nøglen til at bekæmpe fattigdom i Afrika var at fremme industrialisering, det vil sige, fysisk økonomi. Schiller Instituttet promoverer ikke Kina som sådan, men vore egne principper. Med en gennemgang af rapportens anbefalinger sagde Hussein til seminarets deltagere, der repræsenterede mange nationer, at Schiller Instituttet kunne være med til at udarbejde udviklingsbanker for ethvert land, der ønsker at skabe sin egen kredit. (Han kom også ind på, hvordan Egypten havde gennemført en intern finansiering af den nylige udvidelse af Suezkanalen.) Moderne infrastruktur vil gøre Afrika 'mindre'. Afrika og Vestasien bør ikke blot eksportere råmaterialer, men derimod forarbejdede, værdiforøgede industri- og landbrugsprodukter. Kina ønsker at gå i retning af eksport af højteknologi og er med til at skabe optimisme i Afrika mht., at »Vi kan også gøre det«. Hussein anbefalede læsning af Xi Jinpings tale på den seneste, 19. partikongres.

Den Nye Silkevej handler ikke blot om jernbaner, men om transformation gennem videnskabelig opdagelse og kultur i form af udviklingskorridorer, hvor Hussein refererede til sin undersøgelse af, hvordan kinesernes opfindelse af papir havde gjort det muligt for den muslimske, videnskabelige renæssance at blomstre.

Se engang på omstændighederne i Afrika i dag, med langt flere, internt fordrevne end det antal flygtninge, det lykkes at nå frem til Europa. Ghanas præsident opfordrede ungdommen til at blive og opbygge deres lande. I takt med, at vi øger levestandarden, vil dette fordre en ny økonomisk platform med højere energigennemstrømningstæthed – kernekraft. Hussein afsluttede sit foredrag ved at vise et natfoto af Afrika i året 2015, og så Chance McGees vision af, hvordan det ville se ud i 2050, under LaRouche-overskriften, »Det er fremtiden, der bestemmer nutiden«.

Dernæst holdt Ghanas ambassadør en kort tale og bemærkede med glæde denne understregning af Afrikas industrialisering og erklærede, at hun var meget imponeret over det, kineserne nu gør i Afrika, og over det, vi her fremlagde på vores seminar. Et udskrift af hendes tale vil senere være tilgængeligt.

Herefter fulgte en livlig diskussion, som ikke blev optaget, men vi vil senere skitsere de spørgsmål, der blev diskuteret.

Om aftenen blev der afholdt et sekundært seminar for Schiller Instituttets medlemmer. Her kom Hussein med den vigtige bemærkning, at han vidste, at russernes intervention ville transformere situationen i Syrien og føre til, at vore ideer fik mulighed for at blive udbredt i området, hvilket var grunden til, at han tog initiativ til, at denne nye rapport blev udarbejdet. Diskussionsperioden er inkluderet i optagelsen (udlægges snarest).

De to seminarer var resultat af en stor kampagne, der har udbredt invitationen om specialrapporten, Kinas Bælte & Vej Initiativ og Schiller Instituttets rolle, præsident Macrons tale og LaRouches Fire Love, samt den **danske oversættelse af en særlig introduktion til rapporten**, vidt og bredt til alle ambassader og regeringer, akademiske-, erhvervs- og fagforeningskredse og offentligheden, og som omfattede kontakt til professoren/parlamentsmedlemmet, der kom fra Østeuropa, og opkald til ambassader. Interventionen i mødet i Dansk Institut for Internationale Studier/Udenrigsministeriet, der er rapporteret andetsteds, var ligeledes end del af mobiliseringen.

På begge seminarerne blev LaRouchePAC's video-undervisningsserier i henholdsvis **LaRouches Økonomi (på dansk her)** og den **kommende undervisningsserie om Det Nye Paradigme** annonceret for alle deltagere.

Invitation til seminar med Hussein Askary, medforfatter af Schiller Instituttets nye Specialrapport, »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«

Tiden er nu inde til, at Danmark, resten af Europa og USA aktivt tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og tager del i den økonomiske udvikling af Vestasien og Afrika. Dette ville ligeledes være en konstruktiv respons til immigrationen fra disse områder, såvel som også til terrorismen.

Schiller Instituttet og *Executive Intelligence Review (EIR)* inviterer dig hermed til at deltage i et seminar med fokus på vores nye rapport:

»Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien og Afrika«

Dato: mandag, 5. februar, 2018

Tid. Kl. 19:00

Sted: Valby Kulturhus, lokale 3, 3. sal

Valgårdsvej 4-8

2500 Valby

(ved Valby Station)

Fri entré.

(Mødet afholdes på engelsk; dansk tolkning er muligt.)

☒ **International gæstetaler:** Hussein Askary, medforfatter af rapporten; koordinator for Vestasien for Schiller Instituttet og *EIR's* redaktør for arabiske anliggender.

☒ **Taler:** Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark; *EIR's* bureauchef i Danmark og tidligere kandidat til Københavns borgmester med sloganet, »København skal med i den Nye Silkevej«.

Information:

Feride Istogu Gillesberg: 25 12 50 33 eller 35 43 00 33

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51 eller 35 43 00 33 eller
si@schillerinstitut.dk

Om seminaret:

Kinas Nye Silkevejsprojekt er i færd med at frigøre det utrolige vækstpotentiale, der findes i Afrika og Vestasien.

Dette seminar vil præsentere nogle af de væsentlige aspekter i Schiller Instituttets nye rapport: »Forlæng den Nye Silkevej til Vestasien (Mellemøsten) og Afrika: En vision for en økonomisk renæssance«.

Rapporten forklarer projekter, der er foreslået, og dem, der er under opførelse og kommer med forslag til et nyt niveau for konnektivitet og økonomisk infrastruktur for området. Den diskuterer ligeledes det nødvendige, videnskabelig-økonomiske livssyn og de metoder til finansiering, der kræves for at virkeliggøre disse programmer.

Den fremtidsvision for Sydvestasien og Afrika, der præsenteres her, er af en helt anden karakter end noget, læseren har modtaget fra de almene mediers eller tænketankes beskrivelser af disse to områder.

Her følger et uddrag af introduktionen:

»Gennem Bælte & Vej Initiativet (BVI) tilbyder Kina resten af verden sin knowhow, erfaring og teknologi, støttet af et finansielt arsenal på \$3 bio. Dette er en stor mulighed for Vestasien og Afrika til at virkeliggøre drømmene fra æraen efter Anden Verdenskrig, drømme, der desværre er blevet saboteret i årtier. Det dramatiske infrastrukturunderskud både nationalt og interregionalt i Vestasien og Afrika kan, ironisk nok, i dette nye lys anses for en stor mulighed. Selvom mange andre industrinationer i Europa, Asien og de amerikanske lande har teknologiske og arbejdskraftkapaciteter ligesom dem i Kina, så mangler de visionen og den politiske vilje til at anvende disse kapaciteter, og til at finansiere deres anvendelse. Eftersom Vestasien og Afrika i kombination er et så strategisk vigtigt område for både Øst og Vest, er det således et perfekt sted til at bringe kapaciteterne i verdens nationer ind i et konkret projekt for fredeligt samarbejde og udvikling.«

Schiller Instituttet og *Executive Intelligence Review*, samt

dets stiftere og internationale ledere, Lyndon LaRouche og Helga Zepp-LaRouche, har ført kampagne for, at Europa og USA aktivt skal tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet, siden dettes begyndelse i 2013. Schiller Instituttet har leveret de fundamentale, konceptuelle principper, som blev udviklet efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens kollaps, der gav verden en gylden mulighed for fred gennem udvikling. På trods af afvisning fra den vestlige politiske og finansielle elites side, så fortsatte vi med at føre en international kampagne for dets vedtagelse.

I øjeblikket omfatter BVI's økonomiske alliance 70 lande i Asien, Afrika, Øst- og Sydeuropa, og Syd- og Mellemamerika.

Tiden er nu inde til, at Danmark, resten af Europa og USA aktivt tilslutter sig Kinas Bælte & Vej Initiativ og tager del i den økonomiske udvikling af Vestasien og Afrika. Dette ville ligeledes være en konstruktiv respons til immigrationen fra disse områder, såvel som også terrorismen.

I denne sammenhæng vil seminaret også udforske den internationale, strategiske betydning af den franske præsident Macrons udtalelse, den 8. januar, om, at Frankrig fuldt og helt vil gå sammen med Kina for at bygge den Nye Silkevej, samt handle for at få hele Europa med om bord. Dette sender nu chokbølger igennem hele verden, idet det repræsenterer en politisk vending. Macron sagde bl.a. i sin tale:

»Jeg mener, at det Nye Silkevejsinitiativ kan imødekomme vore interesser, Frankrigs og Europas, hvis vi giver os selv midlerne til virkelig at arbejde sammen. Silkevejene var trods alt aldrig rent kinesiske ... disse veje er altid fælles. Og, hvis de er ruter, kan de ikke kun være ensrettede. De må gå frem og tilbage. Jeg er således rede til at arbejde hen imod de annoncerede mål. Programmerne for veje, jernbaner, lufthavne, maritim og teknologi langs Silkevejene kan bibringe respons til infrastrukturunderskuddet ... At gøre vore finansielle resurser fælles, offentlige såvel som private, til

projekter på tværs af grænser kan styrke konnektiviteten mellem Europa og Asien og videre endnu, til Mellemøsten og Afrika ... Det er op til Frankrig, og med Frankrig, op til Europa at bidrage med sin egen forestillingsevne til dette forslag, og at arbejde på det i de kommende måneder og år.»

Macron hyldede Kinas arbejde i Afrika og opfordrede Europa til at deltage i det, som en konstruktiv respons til sine forbrydelser, begået i sin historie som kolonimagt i Vestasien og Afrika. Vesten må overvinde den »ensidige imperialisme«, som blev ført af Frankrig og andre europæiske magter i Afrika og andre steder, og gå med i det nye paradigme.

Macrons tale har allerede skabt en ny geometri i Europa. Tre dage efter talen meddelte EU's ambassadør til Kina, Hans Dietmar Schweisgut, at EU vil komme med et forslag til et »udkast til en sammenkobling for det eurasiske kontinent«, der skal sammenflettes med Bælte & Vej Initiativet.

Schiller Instituttet understreger, at tilslutningen til den Nye Silkevej må gå hånd i hånd med en vedtagelse af Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love, for at undgå et nyt finanskrak, værre end i 2008, gennem en Glass/Steagall-bankopdeling og en forøgelse af den nationale produktivitet gennem udstedelse af statslige kreditter til moderne infrastruktur og videnskabeligt og teknologisk fremskridt.

Vi håber, alle vil være i stand til at deltage i dette tankevækkende seminar, hvor der også bliver tid til diskussion.

Rapporten kan købes før eller på seminaret.

En dansk introduktion til rapporten vil ligeledes være tilgængelig.

En detaljeret indholdsfortegnelse og den engelske introduktion til rapporten kan ses her:
<http://schillerinstitut.dk/si/?p=22868>

Se den korte version nedenfor.

Information til bestilling: The Schiller Institute's Special Report

Extending the New Silk Road to West Asia (Middle East) and Africa:

A Vision of an Economic Renaissance

Af Hussein Askary og Jason Ross.

November, 2017, 246 sider. (A4-format)

Pris:

Afhentning: 375 DKK; almindelig post: 400 DKK; quick mail: 420 DKK. Elektronisk pdf: 200 DKK

Telefon 53 57 00 51; 35 43 00 33, si@schillerinstitut.dk

Betaling til Schiller Instituttet i Danmark:

Homebanking: 551-5648408

Giro: 564-8408

Eller købes kontant på, før eller efter seminaret.

Indholdsfortegnelse, kort version:

Preface

Introduction

Chapter 2: The Silk Road Reaches Africa

Chapter 3: The Economic Science behind the World Land Bridge

Chapter 4: Financing Regional and National Infrastructure

Chapter 5: Demography and Development

Chapter 6: Integration of West Asia with the New Silk Road

Appendix—Case Study: Syria's Reconstruction Project Phoenix
103

Chapter 7: Africa – Transport Network Integration

A. The Nile Basin and East Africa

B. Southern Africa

C. West and Central Africa

Chapter 8: Africa – Water Resources Development

Chapter 9: To Power Africa, Go Nuclear!

Chapter 10: Africa – Food Security: Realizing Africa's Vast Agricultural Potential

Chapter 11: Africa in Space

Chapter 12: Conclusions and Recommendations

Chapter 13: Selection of Proposed Mega Projects in Africa

Homepages:

Dansk: www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com

www.schillerinstitute.org

www.larouchepub.com

www.larouchepub.com/eiw

Andre sprog: [Click here](#)

Schiller Instituttet i Danmark:

Sankt Knuds Vej 11. kld., t.v., 1903 Frederiksberg C.

www.schillerinstitut.dk

si@schillerinstitut.dk

**Valgmøde den 10. nov. med Tom
Gillesberg
og Helga Zepp-LaRouche,**

Del I og nu også Del II

Del I:

Se [Tom Gillesbergs åbningstale her](#), og [Helga Zepp-LaRouches tale her](#).

Del II:

Arven efter Friedrich Schiller og Schiller Instituttet i Xis Nye Silkevejs konfutsianske koncept i dag. Helga Zepp-LaRouches tale til Schiller Instituttets Venners

Valgmøde i København, 10. nov., 2017

Så der er mange punkter, hvor vi kan sige, »Lad os gå tilbage til vore bedste traditioner, og så vil vi finde ud af, at Europas klassiske perioder, og Kinas konfutsianske tradition og andre landes klassiske perioder virkelig skaber grundlaget for en ny renæssance.

Jeg mener, vi befinder os ved et utroligt, historisk øjeblik, og vi bør erindre os Friedrich Schillers ord, »Et stort øjeblik bør ikke finde et lille folk«. Så lad os forsøge at løfte vort folk op til at tænke stort, tænke smukt, blive skønne sjæle, skabe grundlaget for, at alle børn kan få mulighed for at blive genier. Og at det ligger inden for vores viljes mulighed at gøre det, og derfor er Toms kampagne og de andre medlemmer af Schiller Instituttet så absolut vigtig, og at vi bør være glade for, at Schiller Instituttet eksisterer i Danmark og skaber en mulighed for alle danskere til at gå med i dette utrolige, historiske øjeblik og skabe en bedre verden for os alle.

Download (PDF, Unknown)

Tom Gillesbergs tale på Schiller Instituttets Venners Valgmøde, 10. nov., 2017

Det, vi besluttede at gøre her fra Schiller Instituttets

Venners side, hvor vi stiller op her i København, og også i Brøndby, Aarhus og Randers, var at tage disse større spørgsmål, som virkelig er det, der kommer til at afgøre fremtiden, og forsøge at bringe dem frem i den offentlige debat; forsøge at bryde igennem den mørklægning af virkeligheden, der alt for længe har fundet sted her i Danmark, såvel som også i Europa og i vid udstrækning i USA; og forsøge, i denne konsensus om politikker, der ikke virker, at introducere, præsentere folk for et glimt ind i det nye paradigme, som findes derude i verden med Kinas Bælte & Vej Initiativ som drivkraft, men ikke kun som et kinesisk program; men dette omfatter allerede omkring 100 nationer i hele verden, og så grundlæggende set lægge det frem på bordet og sige, dette er beslutningen, dette er, hvad Danmark, og København, selvfølgelig, også må blive en del af.

Tom Gillesberg, kandidat til borgmesterpost i København og regionsråd i region Hovedstaden for Schiller Instituttets Venner; formand for Schiller Instituttet i Danmark:

God eftermiddag og velkommen til alle, der kunne komme til denne særlige begivenhed; særlig i den forstand, at vi blander forskellige kategorier her, idet vi både har inviteret ambassadediplomater til at komme og være med i vore diskussioner om det, vi i den danske valgkampagne præsenterer, her i København; men som også er omfattet i det globale, overordnede spørgsmål, der netop nu ligger foran os; nemlig, hvordan tackler vi sammen verden? Det faktum, at vi står over for nye, desperate tider i den finansielle verden, i form af et krak, der vil blive værre end det, vi så i 2007-08; men samtidig står vi også over for muligheder for menneskeheden, som er ekstremt spændende.

Det, vi besluttede at gøre her fra Schiller Instituttets Venners side, hvor vi stiller op her i København, og også i Brøndby, Aarhus og Randers, var at tage disse større spørgsmål, som virkelig er det, der kommer til at afgøre fremtiden, og forsøge at bringe dem frem i den offentlige

debat; forsøge at bryde igennem den mørklægning af virkeligheden, der alt for længe har fundet sted her i Danmark, såvel som også i Europa og i vid udstrækning i USA; og forsøge, i denne konsensus om politikker, der ikke virker, at introducere, præsentere folk for et glimt ind i det nye paradigme, som findes derude i verden med Kinas Bælte & Vej Initiativ som drivkraft, men ikke kun som et kinesisk program; men dette omfatter allerede omkring 100 nationer i hele verden, og så grundlæggende set lægge det frem på bordet og sige, dette er beslutningen, dette er, hvad Danmark, og København, selvfølgelig, også må blive en del af.

I dag er også en særlig dag, den 10. november; det er Friedrich Schillers fødselsdag, den berømte tyske, men også universelle digter, »Frihedens Poet«, som han også kaldes, og efter hvem vi har vores navn, Schiller Instituttet, og som også reflekteres i Schiller Instituttets Venner. Schiller var en meget enestående filosofisk person, der i sig også havde stor passion og stor kærlighed til menneskeheden, og ikke kun til sin egen nation. Han havde denne idé, at man både kan være patriot for sin nation og samtidig en verdensborger, og at de to ikke bør være en modsigelse.

Så jeg mener, der er meget passende, før vi om lidt skal høre Helga Zepp-LaRouche online – jeg introducerer Helga, når vi kommer dertil – og senere vil jeg, og andre kandidater fra Schiller Instituttets Venner, diskutere kampagnen; men før vi kommer til det, mener jeg, det er passende, at vi får nogen skønhed. I har måske set, at én af de ting, vi har forsøgt at introducere i denne kampagne, er spørgsmålet om klassisk kultur; spørgsmålet om at give alle børn adgang til klassisk kultur; at alle børn burde lære at synge, spille et instrument, være med i et orkester og gøre denne fantastiske kultur til deres egen. Og det er sådan, man får virkelige renæssancer.

Så, for at introducere denne meget smukke del af menneskets aktivitet, klassisk musik, vil vi indlede med to arier fra

Shakespeares skuespil Othello, sat til musik af Verdi i operaen Othello, som er et skuespil og en opera, alle burde se med jævne mellemrum for at blive mindet om, hvordan historien fungerer; mindet om, hvordan det var en tradition i Venedig, men i dag er en tradition i London, at spille folk ud mod hinanden således, at folk, som det var meningen, skulle leve sammen i perfekt harmoni med hinanden og udvikle hinanden og elske hinanden; hvis der så er en tredje stemme, der stikker til dem og skaber jalousi mellem dem og spiller dem ud mod hinanden, så kunne det, der skulle have været et frugtbart samarbejde, meget nemt blive til strid og krig og ødelæggelse og død. Og dette er præcist, hvad Shakespeare, men også Verdi, ønskede at vise med denne opera, hvor den onde Jago virkelig demonstrerer sine mesterlige evner i ødelæggelsen af Desdémones og Othellos lykkelige forening. Disse to arier er mod slutningen; den første er, da Desdémone sidder på sin sengekant og er bange for, hvad der næst vil ske, for Othello har bedt hende tage sin bryllupskjole på, og hun har bange anelser om, hvad der vil ske. Den anden arie er 'Ave Maria', som er der, hvor hun beder sin bøn, og jeg mener, det også er meget passende, for netop nu har vi et så opportunt øjeblik for menneskeheden, for vi må have den ånd, som Verdi her præsenterer, hvor vi virkelig tager hele verden ind i vore hjerter, både den nuværende og fremtidige menneskehed.

Jeg vil gerne bede Lena Malkki [sopran, Sverige] synge og Dominik Wizjan [pianist, Polen] akkompagnere på klaver, disse to meget smukke arier.

[Lyt: 7:45 min]

Tom: Mange tak, Lena og Dominik.

Jeg mener dette, er en passende introduktion til det, der kommer nu. Vi har, som I ser, Helga parat online, og jeg vil blot sige et par ord for at introducere hende.

Hvis I ikke allerede kender hende, vil jeg foreslå, at I

googler hende og finder en masse af hendes skrifter, for de er derude[1], for hun er en meget inspirerende kraft, men hun er også meget intimt knyttet til den proces, der netop nu finder sted i Kina og internationalt, og som kendes som Bælte & Vej Initiativet.

Helga stiftede Schiller Instituttet i 1984, men var allerede inden da meget politisk aktiv. Hun var én af lederne i LaRouche-bevægelsen og blev mere udtrykkeligt leder, da hun i 1977 giftede sig med Lyndon LaRouche, og hun har siden da været drivkraften i en masse projekter for at forandre verden. Hun er også meget nært, personligt knyttet til Kina, da hun rejste til Kina som ung journalist og så ting i Kulturrevolutionens mørke tid, og i takt med, at der opstod nye muligheder, var hun i 1970'erne sammen med Lyndon LaRouche en førende kraft i at skabe en ny, retfærdig, økonomisk verdensorden, også sammen med Den Alliancefri Bevægelse i 1970'erne. Da der, i 1989 med Berlinmurens fald, opstod en mulighed for at få en helt ny verden, grundlæggende set, men også en helt ny, strategisk situation i Europa, var hun meget aktiv i at forsøge at ændre dynamikken; først, og også sammen med Schiller Instituttet, var hun en ledende kraft i en masse konferencer for at forsøge at få en massiv udvikling af Europa, fra Centraleuropa og mod øst, og dette blev i stigende grad saboteret, kan man sige, af de gamle magter. Hun var dernæst en førende stemme i at forvandle dette projekt til Verdenslandbroen; og Helga rejste meget til Kina for at understrege nødvendigheden af denne Verdenslandbro, for at forbinde Kina med Europa gennem infrastrukturkorridorer, det, hun også kaldte Den Nye Silkevej, og af denne grund blev hun i Kina kendt som Silkevejslady'en. Der skete dernæst det, at det på dette tidspunkt blev delvist stoppet pga. krisen i Asien i 1997, men med krisen, der kom i 2008, gjorde Kina noget helt andet end det, der foregik i Europa og USA, og de ændrede politikken og begyndte massivt at transformere den kinesiske politik med udvikling af infrastruktur, og de lod det ikke være godt med det, med at løfte 700 mio. kinesere ud af dyb

fattigdom; men i 2013 initierede Xi Jinping også politikken med Bælte & Vej Initiativet for at sprede denne politik internationalt.

Så Helga er blevet en meget citeret person og en hyppig gæst i de kinesiske medier, hvor hun taler om disse spørgsmål. Hun var også i Beijing, hvor hun var inviteret som repræsentant for Schiller Instituttet til Bælte & Vej Forum, der fandt sted i maj måned i Beijing, som en del af konferencens indbudte tænketanke.

Vi er meget glade for at høre hendes stemme her og høre hende præsentere, hvad det egentlig er, vi mener med vore valgplakater, hvor vi siger, at Danmark – København og Danmark og Europa – bør tilslutte sig Bælte & Vej Initiativet / Den Nye Silkevej. Så vi er meget glade for at have dig med os, Helga, og høre, hvad du kan fortælle os.

Min. 24:05.

(Engelsk udskrift af Helgas indlæg)

[1] Se engelsk: <http://newparadigm.schillerinstitute.com/>

dansk: <http://schillerinstitut.dk/si/>

Hvorfor

»Schiller

Instituttet«?

**Om Konfutses og Schillers
æstetiske opdragelse af
mennesket.**

**Helga Zepp-LaRouches budskab
i anledning
af Schillers fødselsdag 10.
nov., 2017**

Tom Gillesberg: ... Hvis Schiller var her i dag, hvad mener du så, han ville bidrage med, og hvad kan vi bruge Schiller til i dag?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Schiller ville være meget glad, for grunden til, at Schiller Instituttet hedder Schiller Instituttet ... jeg har altid ment, at Friedrich Schillers menneskebillede var det mest ædle: Ideen om, at alle mennesker kan blive skønne sjæle.

Leder, Schiller Instituttet og LaRouche PAC, 11. nov., 2017 – Følgende er et svar, Helga Zepp-LaRouche gav på et spørgsmål, stillet af formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom

Gillesberg, under diskussionen, der fulgte efter Helgas briefing til Schiller Instituttets Venners valgarrangement i København, 10. nov.

Hendes svar udgør hendes lykønskingsbudskab til festlighederne 11. nov. i anledning af Schillers fødselsdag.

Tom Gillesberg: Da vi begyndte mødet, Helga, kommenterede jeg det faktum, at det i dag er Friedrich Schillers fødselsdag [10. nov. 1759 – 9. maj 1805]. Så jeg mener, det er meget passende at tænke over dette. Og jeg vil gerne spørge dig, Helga: Hvis Schiller var her i dag, hvad mener du så, han ville bidrage med, og hvad kan vi bruge Schiller til i dag?

Helga Zepp-LaRouche: Jeg mener, at Schiller ville være meget glad, for grunden til, at Schiller Instituttet hedder Schiller Instituttet – jeg kunne have en indsats for at etablere en bedre relation mellem relationer; jeg kunne have fundet en anden tænker: Leibniz, Cusanus, der er mange, der har gjort utrolige ting. Men jeg har altid ment, at Friedrich Schillers menneskebillede var det mest ædle: Ideen om, at alle mennesker kan blive skønne sjæle.

Som jeg for nylig skitserede i en tale, jeg holdt i New York, så er ligheden mellem konfutsiansk æstetisk opdragelse og Friedrich Schillers æstetiske opdragelse, forbløffende stor. Konfutse, der trods alt levede for 2.500 år siden, og Friedrich Schiller, der levede for over 200 år siden, kom imidlertid begge på den samme idé. Nemlig, at ethvert menneske har potentialet til ubegrænset selv-fuldkommengørelse; til at blive et geni. Og Schillers definition af geni var en skøn sjæl. Hermed mente Schiller, at man finder frihed i nødvendighed, og man gør sin pligt med passion. Ikke som én, der følger Kant, og som siger, »jeg må gøre min pligt« og ser rasende ud, og man er moralsk, men man hader det. Men derimod, at man glæder sig over at gøre det gode.

Jeg finder, at Xi Jinping er i besiddelse af denne egenskab.

Jeg har studeret ham, studeret hans taler, hans bog med taler, *The Governance of China*, som I bør læse, som er udgivet dér; men man kan også finde alle hans taler på Google. Jeg kom til den konklusion, at han er en filosof; at han er et konfutsiansk renæssancemenneske. Og jeg mener, at Schiller ville have været utrolig glad over, at et sådant menneske er statsoverhoved, og at han har strømlinet hele det kinesiske samfund i overensstemmelse med disse ideer.

Jeg er meget optimistisk med hensyn til dette. Jeg mener, den vestlige propaganda er selvfølgelig flippet ud som bare pokker. De siger, »Åh! Xi Jinping er en ny Mao Zedong, endda en ny Stalin. Han koncentrerer al denne magt i sine egne hænder.«

Men undersøger man dette, ser man, at det ikke er tilfældet. Vist er det et meget centraliseret system, men det er et meritokrati; det er helliget folkets almene velfærd, og ikke kun det kinesiske folks, men udtrykkeligt også alle de deltagene landes [i Bælte & Vej]. Så jeg mener, Schiller ville genkende denne idé med at have en vision om en bedre verden, for, når man læser hans Æstetiske Breve, siger han: Man må give sine samtidige mennesker det, de har brug for, og ikke det, de begærer.[1] Man må være en tjener for sit århundrede, men ikke dets slave. Og andre, lignende begreber. Jeg mener, man må have en vision for, hvor man ønsker, menneskeheden skal være i fremtiden.

Det er ideen om, at den menneskelige art har muligheden for at blive forædlet, og dette var en udbredt idé hos Konfutse, og det var ligeledes absolut Friedrich Schillers idé.

Jeg mener, at dette er to meget gode udgangspunkter for at starte en debat om, hvad der er galt med den nuværende liberalistiske kultur, hvor »alt er tilladt«. [i modsætning til] ideen om, at kunst må være skøn. For kun, hvis kunst er skøn, kan den bevæge hjertet og forædle mennesket. Jeg mener, vi har et presserende behov for dette, for, ser man på vore

samtidige mennesker, så har de et presserende behov for en æstetisk opdragelse. Og jeg mener, at det er, hvad Schiller Instituttet forsøger at gøre, og man kan ikke nægte, at det, vi hørte i begyndelsen, denne arie, der blev sunget [af Lena Malkki], er skønnere end det, man kan høre af Madonna. Hun er faktisk det modsatte af det, hendes navn siger; men det vil jeg overlade til jeres bedømmelse.

[1] Se også: »Vi behøver Schillers Æstetiske Breve i dag«, af Feride Istogu Gillesberg.

Valgmøde den 10. november 2017, del I, med Tom Gillesberg, Helga Zepp-LaRouche og meget smuk sang

Helga Zepp LaRouche Addresses Copenhagen Campaign Event of
'Friends of the Schiller Institute,' Nov. 10, 2017

- The Legacy of Friedrich Schiller and the Schiller Institute
-
- In the Confucian Concept of Xi's New Silk Road Today –

*Schiller Institute Chairwoman and founder Helga
Zepp-LaRouche was introduced by Schiller Institute in Denmark
Chairman Tom Gillesberg, who is running for mayor of
Copenhagen
on the Friends of the Schiller Institute slate.*

HELGA ZEPP-LAROUICHE: I'm very happy to be here by Hangout video, because there are a lot very important things happening which the Western media are absolutely hiding from the population. As a matter of fact, since you referred to the founding of the Schiller Institute in 1984, I was just reflecting that the purpose why I created the Schiller Institute in the first place, was because I saw the world very much in need of a different idea of relations among nations. And that was the main reason why this institute was created, because I realized, in 1983, the relationship between Germany and the United States, Europe and the United States, the so-called "advanced sector" and the developing countries, all of these foreign relations were terrible. For slightly different reasons in each case, but I basically said, "this is not the way nations should organized themselves, and that is not how they should relate to each other." So I came up with the idea to create an institute devoted to the development of a just new world economic order, whereby every person on the planet would eventually have a decent life, that was explicitly the idea; and that this new world economic order would only function if it would be combined with the idea of a dialogue of cultures on the highest level, where one country would not refer to the worst tradition of the other, but to the best, and vice versa. And that all of this would be accompanied by a lot of Classical culture, a lot of emphasis on science, on science and technology as the motor for such a development. Now, I don't want to go through the long history of the

Schiller Institute, which has done an enormous amount of work on five continents since its existence, but I'm very happy to say that if you look at the world today, especially in the last several days, a lot of what the Schiller Institute was meant to be, is coming into being.

People really have to realize that the summit which just took place between President Xi Jinping and President Trump, was an absolutely historic breakthrough. Now, if you listen to the Western media, you would think the opposite; you would think, if

you read the *New York Times* you would say, "Trump sold out to the Chinese, because Xi Jinping is much more powerful than Trump." If you listen to second channel of German TV, their comment yesterday was that, yes, this was all a big show, but Trump is so irrational and changing so quickly that in two weeks he will not even remember what happened. Or, the *Frankfurter Allgemeine Zeitung* this morning, I had to laugh when I was reading this. On the front page, they said if Deng Xiaoping were

still alive, he would have wept tears of joy when he saw that Xi Jinping and Trump were meeting, seeing eye-to-eye, treating each other as equals.

So the Western media are just completely beside themselves, they're cynical, they're absolutely geopolitically blinded in such a way that they can't even look at what is going on. Now, let me tell you what really happened: First of all, on Wednesday [Nov. 8], the Chinese government did something which has never happened, giving an honor to Trump which they have never given to any other foreign head of state. They closed down

down

for an entire day the Forbidden City; this is the largest complex of palaces in the world. Since the 17th century, it was the seat of the emperors, and it is just one large complex of palaces, one after the other: it has opera houses, it has living quarters, it's just an unbelievable environment.

They closed this down, and they performed for President Trump and his wife Melania, excerpts from three Beijing operas, and they showed ancient handicrafts in restoration; and really steeped the Presidential couple in Chinese culture. Which everybody who knows it, knows it's extremely beautiful and extremely impressive. And they called this a "State Visit-Plus."

A commentator from the think tank CASS [Chinese Academy of Social Sciences] said this has never happened in the history of China, either; they have never given a head of state such a high-level visit, so it was a highest honor ever given to a foreign President.

Now, the Western press is not reflecting why this is the case, but President Xi said that this is the beginning of a new start of relations between the United States and China, and it will do very important, good things not only for the two people, but for the entire world. And Trump, on his side, said, what could be more important than the two largest economic countries finding a good cooperation; and he also said that he looks ahead to many years of friendship and collaboration between the two countries, accomplishing incredible things.

Obviously, not unimportant was the fact that there were trade deal deals signed for, altogether \$253 billion, ranging from energy, agricultural products, airplanes were being bought, infrastructure. And in a certain sense, this is important, and designed to grow – it's not the end of it. Trump made several speeches where he said – there was an incredible trade gap up to now, but he doesn't blame the Chinese for it, he blames the former U.S. administrations for allowing this to happen. So obviously, there are many positive things in this trade relation, as such, but I think more importantly the spirit which comes from the New Silk Road, which is the policy which has been put on the agenda by Xi Jinping since 2013, and which in the four years since, has grown to be the largest economic infrastructure project ever in history: Already something like 70 countries are collaborating. They are building infrastructure corridors, six major corridors, almost 40 cargo trains and connecting between China and Europe, now, every week. The development is spreading with absolute excitement into Latin America, into Africa, into even European countries. The biggest change, in my view, has happened in Africa, because China has invested in a rail line from Djibouti to Addis Ababa; now from Kenya; another line is being built to Rwanda. Many hydropower dams, projects for hydropower, irrigation, industrial parks. And all of this has led to a completely different attitude of the Africans, who, for the first time, see

the perspective of overcoming their underdevelopment. The philosophy behind all of this is the idea that only if you have harmonious development of all nations on this planet, can you have a peaceful development in China. And this is based on the Confucian idea that only with the maximum development of the individual, who should become a wide person, is spread throughout the entire family and all the families develop harmoniously, can you have peace in the nation, and obviously in the world, among the nations. This is not understood by the West at all. They are absolutely convinced – and I think some of these political forces are so geopolitically entrenched that they really believe this, that they cannot mention that a country can actually be devoted to the common good of its people. And that China is doing that is without any debate, because, as Tom just mentioned, I was in China in 1971, during the Cultural Revolution, and I saw the country in distress. And I went back in '96, and I saw the absolutely incredible change for the better in these 25 years. And what has happened in the last 30 years is just the biggest economic miracle of any country on the planet. China has lifted 700 million people out of poverty, and what happened at the just-concluded 19th Party Congress of the CPC, was that Xi Jinping announced that by the year 2020, China will have eradicated *all* poverty. There are only 42 million people left who are poor, in rural areas, and they now are using modern technology to overcome that, by providing the means for e-commerce to the farmers in the rural areas of poor regions, so they can market their products via the internet, and that way

they are starting to develop more income and more wealth, so that they will no longer be poor by the year 2020. I have no reason to believe that they will not succeed in doing that, because, when you see the vector of development of the last 30 to 40 years, they are going to accomplish that.

By the year 2035, China wants to be a modern socialist country, and Xi Jinping has developed a plan up to the year 2050, for China to be a strong, modern, harmonious, democratic, happy people.

Now, in this speech, at this party convention, Xi Jinping mentioned I think it was 15 times or so, that the purpose of the political work of the Communist Party is that people should have

a better and happier life. And what China is doing is obviously a model which is much more devoted to the common good, than you

find it in the West, where, if you compare it to the poverty level in the European Union, for example, where you have 120 million people who are poor; or you compare it to the economic situation in the United States, where for the first time in an industrial nation, you have a lowering of the life-expectancy! Now, if there's any parameter for the productivity and the well-being of an economy, it is the life expectancy of its people. And if you an industrial country with the collapse of the life span, then you know that there is something absolutely

wrong. And this is the result of what happened with the neo-liberal system, especially since the United States with the neo-cons decided to become the leader of a unipolar world,

which

went along with the neo-liberal system, where the rich became so

rich that it is unreasonable, and the poor become poorer.

And you have right now, I think something like 95 million people in the United States who are no longer counted as being in

the labor force, because they have given up looking for work, or

they are sick, or they are in prison, or they are somehow misplaced in some other form.

So, I think that what is happening right now is that Xi Jinping has put on the agenda a model of economic cooperation which needs to be studied. I think it's a *big* mistake that the

Europeans are just dismissing it. Like, for example, the French

Economic and Finance Minister Bruno Le Maire just went to Berlin

yesterday, and there he addressed a German-French economic forum,

where he said, now Europe must stop being naïve, we must be united to stand up against China, against Russia, against the United States. And then the German Foreign Minister Sigmar Gabriel yesterday on a TV show basically said the same thing – he said, now, Europe must stand united against the aggressive powers of Russia and China, where human rights mean nothing.

I mean, this is such an arrogance! You know, talking about “democracy,” why don't you just look for a second at what happened with Hillary Clinton's campaign? Now the big scandal in

the United States is that the Democratic Party leadership, one year before the party convention was to supposedly decide on the

candidate for the 2016 Presidential election, has decided it would be Hillary. And then they channeled illegal money, violating FEC rules up and down, right and left, intriguing

against Bernie Sanders. And then, concocting “intelligence” against Trump with the help of British intelligence, played back

into the United States. I mean, this is a joke! There is no democracy, not in this present system.

And I think that to accuse Russia and China of being “aggressive” is just absolutely wrong! The whole question of what was the Ukraine crisis: [Former German Chancellor] Helmut

Schmidt said it very clearly: The reason why the Ukraine crisis

happened, and where it started was in the Maastricht conference

in 1992, because that was when the EU decided to have the Eastward expansion without limit. And that is the same thing as

what the NATO expansion to the East was, breaking all promises made to Gorbachev at the time, that NATO would never expand to the borders of the Soviet Union, or Russia for that matter.

So we are in a real crisis. And rather than being so arrogant and saying there are no human rights in China and Russia, and these countries are “aggressive” – which they are not – we should rather reflect on what should the future be? China happens to be the only country which has presented a strategic model of international relations based on a win-win cooperation of respect for the sovereignty of the other country,

of non-interference, of accepting the other social model of the

other system; and this is a strategy for peace. This is the idea

of overcoming geopolitics. And we should not forget that it was

geopolitics which was not only the cause for many wars in history, but especially two world wars in the 20th century.

And the idea to have an inclusive, win-win cooperation among all countries on the planet, what should be against that? Why

can Europe not, why can't Denmark, and Germany, and France, and Italy, just say: When the relationship between the United States and China is already now on such a new historical basis, where the strategic partnership between China and Russia is also very, very strong, and Putin and Xi Jinping have both said that the relationship between these two countries are on the best level ever. And now China and the United States are saying the same thing about their two countries. Now, what could be better, than to have the United States, China and Russia working together for a new paradigm of relations among nations? Why can the European nations not just say, "Well, that is very good, because if the biggest nuclear powers can cooperate in a peaceful way, then the danger of a thermonuclear war is obviously diminished and could be eliminated in a short period of time; and we cooperate." I mean, we have so many tasks which are urgent: The reconstruction of Southwest Asia, of the Middle East, of countries which have been completely destroyed by wars which are the outgrowth of regime change, of the unipolar world, on wars based on lies, which have cost {millions} of people their lives in Iraq, Afghanistan, Syria, Yemen. These countries have been absolutely destroyed and they need to be reconstructed. There is already a discussion that the only way you can do that, is by extending the New Silk Road into the Middle East. And I have said for a very long time, that the only way how you can have peace in the Middle East, is if all the major neighbors

– Russia, China, India, Iran, Egypt, hopefully the United States, and hopefully European nations, are all working together, and then you can eliminate the present tensions and frictions and ongoing fights, which have almost been eliminated in Syria and Iraq.

And look at Africa: Don't you think it's time that we join hands with China in the development of Africa? Do you really think that the underdevelopment of Africa is a natural condition?

No! It is the result of hundreds of years of colonialism, of decades of IMF conditionalities, which insisted, that countries should pay their debt and not pay for infrastructure and not pay for social expenditures. And the reason why Africa has been in such a terrible condition is because it was the policy of the West {not} to develop the African continent.

And now China has come, and said, "no," we have the idea to eliminate poverty in every corner of the planet, and they have started the industrialization of Africa, and Xi Jinping has offered to Europe, to the United States, to join hands and have joint projects in all of these countries.

Don't you think it's time that we become adult as a human species? I think it should be clear to everybody that in the age of thermonuclear weapons, war cannot be a way of resolving conflicts. And I think also, the idea that the human species should be able to come up with an idea of self-governance of one human species; that it's not a natural condition that you always will have one nation against another nation, or a group of nations against another group of nations.

In reflecting about what happened in the recent period, especially with the 19th Party Congress of the CPC, where Xi Jinping developed a perspective between now and 2050, it is very

clear that if you look at the long arc of human civilization, sometime the idea that we would be the one humanity, the “community for a shared future for mankind” – which is the formulation Xi Jinping always uses – had to come! And that it comes from China should not be a reason not to be up on the idea.

It has to do with the 5,000 year history of China, the 2,500 years of Confucian tradition that this idea was made by China, but it is a universal idea, it’s not something limited to one culture or one nation.

So I think we are at a very exciting moment of history. I feel very much vindicated that the work, not only of the Schiller

Institute, but the organization associated with the name of my husband, Lyndon LaRouche, is now being implemented. This goes back all to the early '70s, where my husband developed the proposal for an International Development Bank, the IDB. This was

picked up by the Non-Aligned Movement in '76, in their final resolution in Colombo, Sri Lanka; and it was the idea that a new

credit institution should be created, replacing the IMF, which would provide – at that time, the idea was 400 billion deutschemarks, or \$200 billion approximately, per year, for technology transfer to the developing countries.

And that’s what China is now doing. That’s what they’re doing with the AIIB, with the New Development Bank, with the different Chinese banks, focusing on the real economy.

Then, if you look at all the development plans we have been working on: The first development plan for Africa, we published

in 1976. We had a plan for the development of Latin America, working with [then Mexican President] López Portillo. We had

a
40-year development plan for India, on which we worked together
with Indira Gandhi. We had a 50-year development plan for the Pacific Ocean Basin in the early '80s.
Then, in '89, we had the Productive Triangle for the development of East and West Europe. And in '91, when the Soviet Union disintegrated, we proposed a peace plan for the 21st century, starting with Eurasian Land-Bridge, which we already called the New Silk Road, at that time.
So I feel very much that our lives' work has absolutely come into reality. And what we have to do now, is we have to get European nations to understand that the crisis not that China is making these proposals, and the crisis is not that Trump is rejecting the neoliberal model, at least as it was represented by Bush and Obama and Hillary. The real crisis is that people in Europe are still absolutely somehow in chains to their own ideological thinking that they, first of all, are very Euro-centric; they think Europe is the navel of the world; while in reality, the power center is shifting to Asia, since they have better principles than we have right now.
And just to illustrate the point, the Bundeswehr, the German army, put out this study already in February of this year, where they have basically six scenarios by the year 2040. It has all options, where the worst option is Europe will completely collapse, many European countries will leave the EU and join with the Russia bloc; and Europe will just lose all importance. If you look at these six scenarios, what you see there is an absolutely wrong method of thinking: It's the projection of

the status quo, of geopolitical thinking, and naturally in a changing world, there is no way how such thinking can survive, therefore, if they keep thinking that way, this is probably what happens in Europe.

Now, look at what China is doing, instead. They just created the largest, highest-level regulatory body, which is even more important and has higher ranking than all the ministries, for the case of a new financial crisis. And it has absolutely nothing to do with the Chinese debt, because the Chinese debt has, as a counterforce, real assets – investments in infrastructure, in industries and so forth, so if there would be a blowout, these assets will be there. While the monetarist system of the trans-Atlantic sector, people have learned absolutely nothing after the crisis of 2008. That is the real danger, and obviously China is looking at that, and Xi Jinping has said this in many speeches since the G20 summit last year in Hangzhou, that the causes of the 2008 crisis have not been eliminated, and therefore the danger of a new crisis is absolutely there.

So what we have to do, is we have to absolutely reflect, what is wrong with the European thinking. The problem is not that other countries are rising and we are stagnating. The problem is that Europe has turned away from its highest traditions.

We have now a pretty decadent culture. If you look at the youth culture, pop music, many of these so-called pop singers are outright Satanic: They are ugly, they promote an image of man which is a beast, it's full of violence, it's pornographic, and

it's just "everything goes." There is no more limit, there is no morality, everything is allowed: You don't have two sexes, you have in Germany now officially three sexes, you have 49 genders, it's just becoming absolutely Sodom and Gomorrah, or very much parallel to the end-phase of the Roman Empire, where you had similar phenomena.

So, I think that the problem is not China rising. The problem is that Europe has moved away. We have a beautiful tradition. We have a Classical period, the Renaissance of Italy, we have the Andalusian Renaissance, the École Polytechnique in France. We have a German Classical period which has produced some of the most outstanding thinkers, composers, poets, you know, the rich tradition linking the Classical period of Germany with that of Denmark. I mean, Danish people saved the life of Friedrich Schiller.

So there are enough points where we can say, "Let's just go back to our best traditions, and then we will find out that the Classical periods of Europe, and the Confucian tradition of China, and the Classical periods of other nations, are indeed creating the basis for a new Renaissance."

I think we are at an incredible moment of history, and we should just remind ourselves of the words of Friedrich Schiller,

who said, "A great moment should not find a little people."

So

let's try to elevate our people, to think big, think beautiful,

become beautiful souls, create the basis that all children have a

chance to become geniuses. And if that is in our willpower to do, and this is why the election campaign of Trump and the

other

members of the Schiller Institute are so absolutely important, and that is why we should all be happy that the Schiller organization exists in Denmark and creates an option for all Danish people to join this incredible historical moment and make

a better world for all of us. [applause]

Stem på Schiller Instituttets Venner – se her i vores Valgprogram, hvorfor:

Tom Gillesberg: Mange vælgere, der er så heldige at stifte bekendtskab med kampagnen fra Schiller Instituttets Venner til kommunalvalget i København og ved valget til Region Hovedstaden, glæder sig over endelig at møde folk med store visioner og ideer for fremtiden, noget, der i den grad mangler i den gængse politiske debat. Men kort tid efter melder sig så næste spørgsmål: Hvorfor stiller I op til de lokale valg med ideer, der ikke besluttet kommunalpolitisk, men kun i Folketinget, i finansverdenen eller tilmed i international sammenhæng?

Det gør vi, fordi den største forhindring for, at vi her i København og resten af Danmark kan få en langt bedre velfærd og et fremtidigt spændende liv, er den mørklægning, som de offentlige institutioner og medierne har af både de vigtigste negative og positive udviklinger, der finder sted i verden. De katastrofer, der truer os, og de gigantiske muligheder, der er

der for os.

På den ene side den akutte fare for et finanssammenbrud værre end i 2007-2008 og den aktive kampagne for at få Danmark involveret i permanent konfrontation, og på den anden en fantastisk chance for, at vi sammen med Kina, Rusland og størstedelen af resten af verden skaber økonomisk udvikling og opbygning rundt om i verden med Kinas politik for Den Nye Silkevej, en politik baseret på de principper, som Schiller Instituttet har kæmpet for siden sin grundlæggelse i 1984. Den kinesiske politik for Den Nye Silkevej, eller Bælte og Vej Initiativet, som den også kaldes, og som er en international fortsættelse af den kinesiske politik, der har løftet 700 mio. kinesere ud af dyb fattigdom, vil betyde enorme fremskridt for såvel fattige som rige overalt på kloden.

For fattige betyder den, at de bliver løftet ud af fattigdom og håbløshed gennem brugen af moderne infrastruktur og teknologi. For rige lande, som f.eks. Danmark, betyder den, at vi får moderne infrastruktur, som f.eks. magnettoget, der kører 550 km/t, eller højhastighedstog, der kører 300-380 km/t. Det vil gøre det muligt at tage turen fra København til Århus på 35-60 min. alt efter togtype og gøre det meste af Danmark til en forstad til København. Det vil betyde, at Danmark som en del af et moderne infrastrukturnet har langt kortere til andre lande og vil have en langt større og mere lukrativ samhandel med omverdenen. Det vil betyde, at vi kan gøre op med det defekte paradigme baseret på nulvækst, serviceøkonomi og finansspekulation, der har domineret Europa og USA alt for længe, og som har betydet manglende fremgang for de fleste og en voksende håbløshed og velfærdsreduktion for mange.

En overgang til Silkevejens nye paradigme indebærer en tilbagevenden til ideen om videnskabeligt og teknologisk fremskridt, og at det er naturligt, at levestandarden skal vokse fra årti til årti. F. eks. ved at sygdomme, der før ville ødelægge vores livskvalitet eller slå os ihjel, pludselig kan besejres med moderne medicin og teknologi, og

fordi vi har råd til hele tiden at bruge flere penge og ressourcer på vores sundhedssystem.

Det betyder også, at vi kan bruge flere ressourcer på uddannelse i alle aldre og iværksætte tiltag, der vil øge evnen til selvstændig tankegang og kreativitet, som f.eks. gratis instrumental- og sangundervisning til alle børn. Vi vil bruge stadig flere penge på uddannelse, og det kan vi tillade os, hvis store offentlige infrastrukturinvesteringer og en aktiv politik for at sikre maksimalt videnskabeligt og teknologisk fremskridt sørger for en hurtig voksende produktivitet i økonomien som helhed. Ikke skabt gennem nedskæringer og smalhals, men gennem at investere maksimalt i den største ressource, vores samfund har: Dets befolkning og dets fremtidige generationer.

Alle de øgede ressourcer, vi skal bruge lokalt og regionalt, vil ikke være til rådighed, med mindre vi ændrer det nuværende defekte paradigme – med mindre vi kan ændre den måde, folk her i København og i resten af Danmark tænker på. Derfor skal du hjælpe vores kampagne og dermed hjælpe dig selv, din familie, dit lokalsamfund, dit land og resten af verden.

Inden for kort tid kan den nuværende økonomiske optimisme herhjemme, drevet af finansielle bobler og bygning af luksusboliger, de færreste i dag har råd til, hurtigt være erstattet af en krise, der er værre end den i 2008. Derfor skal vi handle nu, inden næste finanskrak, med gennemførelsen af en række tiltag, som vi herhjemme og i resten af den vestlige verden burde have iværksat efter krisen i 2008. De findes beskrevet i programmet nedenfor, som LaRouches Fire Love. Mindre kan ikke gøre det, men gennemfører vi disse reformer, og får vi Danmark til at blive en del af Den Nye Silkevej og det optimistiske nye paradigme, så er der ingen grænser for, hvad vi vil være i stand til, både lokalt, regionalt, nationalt og internationalt. Så kan vi bryde ud af nulsumsspilletts evige prioriteringer og nedskæringer og i stedet investere stadigt mere i den nuværende og fremtidige

befolkning.

Stem på Schiller Instituttets Venner, men tag også et ansvar for, at de virkelige spørgsmål, der vil afgøre vores fremtid, kommer til offentligt skue. Vær også med til at bryde mørklægning af de virkelig spændende og afgørende spørgsmål, som netop nu bliver holdt ude af medierne og diskussionen.

København, 10. nov., 2017.

Tom Gillesberg, kandidat til borgmesterpost og regionsråd i København for Schiller Instituttets Venner; formand for Schiller Instituttet i Danmark.

Download (PDF, Unknown)

Den danske udenrigsminister Anders Samuelsen anerkender Schiller Instituttets Venners kampagne for Den Nye Silkevej

København, 8. nov., 2017 – Schiller Instituttets Venner stiller op i kommunal- og regionsrådsvalget, KV 2017, med sloganet: »Inden nyt finanskrak: København [eller den relevante by] skal med i Den Nye Silkevej«, som er ophængt på plakater i hovedstaden og andre byer.

I går talte den danske udenrigsminister Anders Samuelsen på Dansk Institut for Internationale Studier, DIIS, om regeringens nye udenrigspolitiske strategi, for fulde huse, samt et live-stream publikum.

Lissie Brobjerg fra Schiller Instituttet stillede det første spørgsmål om den nye æra for kinesisk-amerikanske relationer, og, om Danmark skal tilslutte sig den Nye Silkevej. Som svar anerkendte Samuelson offentligt vores kampagne ved at indlede med at sige:

»Det første [spørgsmål fra] Schiller Instituttet, det var mere eller mindre et kommunalpolitisk indlæg, tror jeg altså, så det tror jeg, at jeg vælger, at det må vi tage bilateralt bagefter.«

Han fortsatte derefter med at tale om de dansk-kinesiske relationer. Den fulde ordveksling følger her: (Spørgsmålet begynder på 36:33 min. på: <https://www.diis.dk/event/udenrigspolitik-ustabil-tid-debat-ud-enrigsministeren>)

LISSIE MARIA BROBJERG

[36:33]» Hej, mit navn er Lissie, jeg kommer fra Schiller Instituttet. På torsdag skal præsident Trump mødes med præsident Xi Jinping, og det er blevet berettet i *Wall Street Journal*, at man vil oprette en finansinstitution mellem statsfonden CIC og Goldman Sachs for at Kina kan investere i USA, med en startkapital på \$5 milliarder til en masse infrastruktur. *Xinhua* nyhedsagenturet snakker om, at det her er en ny æra i kinesisk-amerikanske relationer, som kan komme til at lægge grunden til en ny type internationale relationer for den fælles opblomstring af økonomien på verdensplan. Så jeg vil høre, hvad Danmarks rolle er i den her nye dynamik for relationer. Skal vi samarbejde med Kina, USA og Rusland, bygge atomkraftværker, magnettog i Danmark, i samarbejde med dem, være involveret i internationale infrastruktur projekter? Altså, implicit, [tage del i] Den Nye Silkevej?« [37:25]

ANDERS SAMUELSEN

[38:30] »Det første [spørgsmål fra] Schiller Instituttet, det var mere eller mindre et kommunalpolitisk indlæg, tror jeg

altså, så det tror jeg, at jeg vælger, at det må vi tage bilateralt bagefter. Danmark har også tætte forbindelser til Kina, og det vil vi også have i fremtiden. Og vi rejser de menneskerettighedsspørgsmål, som alle kender til, på den måde vi gør det, når vi snakker med kineserne, og det vil vi også gøre i fremtiden. Men vi har denne her åbne respektfulde dialog, som vi har. Vi tager udgangspunkt i et-Kina-politikken, og alt det vil jeg ikke trætte nogen med. Men Kina er en vigtig spiller, og derfor så skal vi selvfølgelig have en dialog med kineserne. De kommer til at fylde mere og mere. Både på den økonomiske front og på den sikkerhedspolitiske front i fremtiden. Bl.a. – nu sluttede vi af omkring Nordkorea – jeg tvivler på, at man kan løse den konflikt uden, at kineserne er en aktiv part i det spørgsmål. Og de har mange store ambitioner – det var jo lidt det, der lå i spørgsmålet – det er vi alle sammen fuldt bevidste om, at det har de.«

Lissie Brobjerg stillede også et andet spørgsmål om den Tjekkiske Republiks opposition til sanktioneerne mod Rusland i den efterfølgende sektion, hvor DIIS-researchers responderede til regeringens nye, udenrigspolitiske strategi.

LISSIE MARIA BROBJERG

[1:33:37] »Ja, hej. Der blev snakket om Rusland og sanktioner. Nu kom den tjekkiske præsident ud for nylig og sagde, at man skulle gøre en ende på sanktioneerne mod Rusland og siden der er en øget dialog mellem USA og Rusland, og nu skal Trump mødes med Putin til APEC 11. nov. i Vietnam, så er der potentiale for en vending i situationen for et øget samarbejde, muligvis gennem den Nye Silkevej, og på den måde kan et økonomisk samarbejde vende tingene. Hvad tænker du om det nye potentiale?« [1:34:19]

FLEMMING SPLIDSBØEL HANSEN, fra DIIS

[1:36:22] »Ganske kort om sanktioner. Ja, vi har jo et sæt af sanktioner, EU har et sæt af sanktioner, som er rettet mod

Rusland og mod dele af Ukraine også. Det er både materielle sanktioner, og det er sociale sanktioner, altså rettet mod enkelte personer. Og der hører vi jo, hver gang sanktionerne skal op til forhandlinger, når de skal fornyes, at der er uenigheder internt i EU, og det er der ikke noget nyt i. Det har vi kunnet iagttage andre steder, bl.a. i Frankrig og Tyskland. De nye vendinger, som kommer fra Tjekkiet, ændrer heller ikke på det, og jeg vil tro – og nu kan jeg jo se på ministeren[, at han ikke er enig? @1:36:48] – men jeg vil tro, at de bliver fornyet igen, og jeg er nødt til at være ærlig og sige, at jeg bliver forbavset, hver gang de bliver fornyet, men der er altså en ret stor intern sammenhængskraft i EU, når det gælder de her sanktioner. Og man er sådan rimelig fast i kødet på, at de skal altså fortsætte. I forhold til Silkevejen, så er det jo ikke et alternativ til det her. Rusland er også koblet på, en række af landene i det tidligere Sovjetunionen er koblet på, og det er jo et kæmpe projekt, som kommer til at tage lang tid, og der er meget, meget stor usikkerhed forbundet med det. Men sanktionerne har egentlig ikke noget med Silkevejsprojektet at gøre, selvom begge dele er rigtig, rigtig spændende.« [1:37:24]

Bagefter blev Tom Gillesbergs valgmateriale til borgmesterposten, som også inkluderede en invitation til vores forestående valgmøde fredag, 10. nov., uddelt til alle deltagerne.

Schiller Instituttets Venner interviewer

Christian Larsen, leder af Hjørring Musikskole, om Hjørring- modellen for gratis musikundervisning for alle børn

Leder af Hjørring
Musikskole, Christian
Larsen.

Michelle Rasmussen, Schiller
Instituttet; kandidat KV
2017 i København.

Michelle Rasmussen, der opstiller til kommunal- og
regionsrådsvalg i København for Schiller Instituttets Venner,
interviewede Christian Larsen den 3. nov. 2017.

**Se alle kandidater i København, Brøndby,
Aarhus og Randers: <http://sive.dk/>**

 København, 21. august, 2017 (Schiller Instituttet) – DR.dk
Nordjylland rapporterer, at i Hjørring kommune, der har
65.000 indbyggere, »skal alle børn lære at spille et
instrument. I børnehaven skal de lære at spille violin.
Derefter skal de, frem til og med 5. klasse, have undervisning

i forskellige instrumenter, korundervisning, og så skal de spille i orkester«.

I det kommende skoleår vil 1085 børn deltage i projektet, og på sigt er det hensigten, at alle børn skal deltage. Hjørring Musiske Skole har bl.a. indkøbt flere hundrede violiner og andre orkesterinstrumenter.

Christian Larsen, leder af Hjørrings Musiske Skole, sagde: »Vi gør det, fordi det er sjovt, og fordi børn netop i den alder har et meget stor potentiale til at udvikle hjernen, og når du spiller musik udvikler du dig kognitivt, motorisk og også følelsesmæssigt.«

I en baggrundssamtale med Schiller Instituttet tilføjede Christian Larsen også, socialt. Ideen startede i 2010 med et ønske fra græsrodder om at gentage en dansk version af Venezuelas El Sistema orkester-massebevægelse. Principperne for den danske version var, at det skulle være gratis, åbent for alle børn, med flere timers øvelse om ugen, fokusere på musisk udtryk snarere end teknik, understrege fællesskabet snarere end individet og omfatte »peer-to-peer« undervisning, hvor børn underviser børn ved siden af de voksnes undervisning. Projektet i Hjørring startede i 2011 med et enkelt orkester.

Omkostninger for det aktuelle projekt deles mellem skolesystemet og musikskolen. Samarbejdet er baseret på gensidig værdiskabelse og var ikke afhængigt af »nye penge« i systemet, men krævede blot en ændring i tankegang. De håber, det vil blive en model, som andre byer vil vedtage.

Siden rapporten på dansk fjernsyn, har der været stor, positiv feedback, og der er også flere former for græsrodsprojekter for musik i flere andre danske byer.

Christian Larsen understregede, at musikprojektet udvikler børns evne til at tænke kreativt, uden på forhånd at vide, hvad man skal gøre – at tænke uden på forhånd at få svaret at

vide.

En mor, der blev interviewet i DR-artiklen, var også glad for, at hendes barn deltog i klassisk musik, som ikke mange i hendes egen generation i har været udsat for.

<http://www.dr.dk/nyheder/regionale/nordjylland/i-hjoerring-kommune-skal-alle-boern-laere-spille-musik-fra-de-er-fire>

Trump på vej til Kina. Desperate angreb gennem Russia-gate for at bevare den gamle verdensorden. Politisk Orientering 2. nov., 2017.

v/ formand Tom Gillesberg:

»Velkommen til et valgmøde i anledning af, at det snart er kommunalvalg her i Danmark. At vi her i København den 21. november skal til stemmeurnerne, og de, der befinder sig her i København, har det meget store privilegium, at de faktisk kan stemme på undertegnede og andre af vore kandidater, som også er til stede her, og dermed være med til at sætte den dagsorden, som kommer til at gælde, ikke bare for det 21. århundrede, men forhåbentlig også for lang tid derudover.

Det er givet, at allerede her i de kommende par uger, vil der

stå nogle helt afgørende slag for, hvad menneskeheden kommer til at kunne gøre i tiden fremover. Derfor er det fantastisk, vil jeg sige, at de, der har været med til at sørge for, at vi kunne få rigtig mange flotte plakater op her i København og Brøndby og andre steder [Aarhus og Randers], »INDEN NYT FINANSKRAK: KØBENHAVN SKAL MED I DEN NYE SILKEVEJ«, som allerede nu er et stort diskussionsemne derude på gader og torve og skoler og universiteter; og også vores anden plakat her, som i første omgang lever en lidt mere anonym tilværelse, som så nok skal vokse på folk, »GØR SOM I HJØRRING: GRATIS INSTRUMENTAL- OG SANGUNDERVISNING – SKAB EN NY RENÆSSANCE: KLASSISK MUSIK TIL ALLE BØRN«.

Det, som det selvfølgelig drejer sig om for os, er for det første at få folk til at tænke, og dernæst få folk til at handle, således, at vi kan sørge for, at Danmark – og København og byerne selvfølgelig, hvor vi stiller op til kommunalvalg – men Danmark, Europa og resten af verden kommer med i det nye paradigme, som allerede er i gang med at erobre planeten Jorden.

Allerede nu er det klart, at det, som de fleste tror, tingene sådan normalt drejer sig om, nemlig: Kan man beholde det, man plejede at have, så er svaret klart, Nej, det kan man ikke. Den gamle verden er væk. Der er ikke nogen fortsættelse af tingene, som de var. Og spørgsmålet er ikke, kan man beholde det, man havde, men, om man skal tabe alt, eller man skal vinde en ny renæssance med de største muligheder, mennesket nogensinde har set.

Når jeg siger det, så burde det også være tydeligt for de fleste, at den vestlige verden stadig væk er i et momentum imod krig; man har en march mod krig, som burde være stoppet, efter Brexit-afstemningen ligesom havde kastet det britiske etablissement om kuld, kan man sige, og den efterfølgende sejr til Donald Trump i det amerikanske præsidentvalg ligesom havde mere eller mindre styrtet det amerikanske etablissement af pinden; så skulle man jo tro, at det betød en ændret politik.

Men det har det ikke gjort, fordi alle institutionerne er fortsat på den kurs, der var forprogrammeret inden disse valg.
...«

https://soundcloud.com/si_dk/trump-pa-vej-til-kina-desperate-angreb-gennem-russia-gate-for-at-bevare-den-gamle-verdensorden

INVITATION:
Schiller Instituttets Venner,
Schiller Instituttet
og Executive Intelligence
Review
inviterer til
seminar/valgmøde:
INDEN NYT FINANSKRAK:
DANMARK SKAL MED I DEN NYE
SILKEVEJ:
Dato 10. nov. 2017

Dato: Fredag, 10. november, 2017

Tid: 15:00 – 18:00

Sted: Frederiksberg

Talere:

Særlig international gæstetaler: Helga Zepp-LaRouche (via live videoforbindelse), der er kendt som *Den Nye Silkevejslady*, på grund af sine bestræbelser for, i hundreder af konferencer i hele verden, at promovere denne politik.

(Se her og her).

Fr. Zepp-LaRouche er ligeledes medforfatter af rapporten, »The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge« (Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen)

Tom Gillesberg: Kandidat for Schiller Instituttets Venner (SIVE) til posten som Københavns borgmester og til regionsrådet i Region Hovedstaden; formand for Schiller Instituttet i Danmark og chef for EIR's bureau i København.

Mødet vil blive afholdt på engelsk, med tolkning til dansk.

Gratis adgang; indtegning nødvendig.

Indtegning:

Feride Istogu Gillesberg: 25 12 50 33; 35 43 00 33;
info@sive.dk

Michelle Rasmussen: 53 57 00 51; 35 43 00 33; info@sive.dk

Schiller Instituttets Venner har opstillet kandidater i det aktuelle, danske kommunalvalg 2017 med kampagnesloganet: »Inden et nyt finanskrak: Danmark skal med i Den nye Silkevej« på valgplakaterne, som på fremtrædende steder er ophængt i København, i den københavnske forstad Brøndby, og i Jylland, i Aarhus og Randers.

Dette valg finder sted på et tidspunkt, hvor et nyt paradigme for menneskeheden er ved at blive til virkelighed. Spørgsmålet er, om Danmark helhjertet vil blive en del af den nye, retfærdige, økonomiske verdensorden, som Schiller Instituttets Venner, med Tom Gillesberg som spidskandidat, og Schiller Instituttet, under Lyndon LaRouches og Helga Zepp-LaRouches lederskab, i årtier har ført kampagne for, eller ej.

På den ene side, så står finanssystemet, baseret på Wall Street og City of London, på randen af et finanskollaps, der er større end det i 2007-2008, og med mange faktorer, der kunne udløse krakket.

På den anden side, så er politikken for Den nye Silkevej/Den eurasiske Landbro/Verdenslandbroen, som Schiller Instituttet foreslog efter Berlinmurens fald og Sovjetunionens kollaps, nu i færd med at blive en realitet, siden den kinesiske præsident Xi Jinping annoncerede Ét Bælte, én Vej (OBOR) / Bælte & Vej Initiativet (BRI) i 2013. Siden dette tidspunkt har Schiller Instituttet ført kampagne for, at Europa og USA tilslutter sig. I begyndelsen var der en negativ respons, med baggrund i den gamle, geopolitiske tankegang.

Men det tempo, i hvilket man bygger en alliance for en moderne, infrastruktur-baseret, økonomisk udvikling og byggeri af projekter, er betagende, med 70 lande, der pr. maj måned, 2017, er involveret. Alliancen for fremskridt er blevet udvidet fra at forbinde Europa og Asien, og til Afrika, Mellemøsten og Latinamerika. De fleste østeuropæiske nationer har tilsluttet sig, og én efter én indser de vestlige, europæiske nationer, at deres fremtid afhænger af, at de springer med på dette tog i bevægelse.

I Danmark udtrykte statsministerens særlige repræsentant til Bælte & Vej Forum i Beijing i maj, minister Karen Ellemann, støtte til Bælte & Vej Initiativet (BRI), og Danmark er det eneste, nordiske land, der har indgået et Omfattende Strategisk Partnerskab med Kina; men Danmark er foreløbig kun

involveret i nogle få infrastrukturprojekter i Bælte & Vej Initiativet.

Dette seminar/valgmøde finder sted under præsident Trumps statsbesøg til Kina den 8. – 10. nov., et statsbesøg, der kan blive USA's mulighed for at tilslutte sig BRI sådan, som Schiller Instituttet i USA har ført kampagne for. Hvis Trump gør dette, ville det fundamentalt ændre internationale relationer og bringe USA ind i denne alliance for økonomisk udvikling, i hvilken Kinas BRI udgør spydspidsen. I realiteten tilsigter den særlige anklager Robert Muellers efterforskning af præsident Trump, og som ikke bygger på nogen som helst kendsgerninger, netop at forhindre et sådant skifte mod en samarbejdsrelation med både Kina og Rusland.

Seminaret/mødet vil også uddybe nødvendigheden af, at Lyndon LaRouches Fire Økonomiske Love gennemføres:

1. Glass/Steagall-bankopdeling for at fjerne de spekulative finansbobler;
2. Oprettelsen af en nationalbank med et statsligt kreditsystem;
3. Udstedelse af statslig kredit til nøgleinfrastrukturprojekter, som vil øge produktiviteten og den faktisk anvendte energigennemstrømningstæthed i produktionen, og;
4. Et forceret videnskabsprogram til opnåelse af kernefusionsenergi og rumforskning.

Desuden kræver Schiller Instituttets Venner en ny, kulturel renæssance, som omfatter gratis undervisning i klassisk musik for alle børn, for at berige børnenes kreative evner, som er den vigtigste faktor for hele menneskeheden.

Vi håber, at du vil være i stand til at deltage i dette seminar/møde, hvor der bliver tid til en åben diskussion af disse vigtige spørgsmål.

Vore seneste seminarer/koncerter i København:

En musikalsk dialog mellem kulturer, april, 2017.

Donald Trump og det Nye Internationale Paradigme, december, 2016.

Forlæng Den nye Silkevej ind i Mellemøsten og Afrika, april, 2016.

Kinas politik for »Ét Bælte, én Vej«, april 2015.

Den nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen, januar, 2015.

Specialrapport:

Hjemmesiden om *EIR*-rapporten, *Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen*.

Den engelske, arabiske og kinesiske version af *EIR's* rapport kan fås ved henvendelse til *EIR* og Schiller Institutet i Danmark.

Pris for den 400 sider lange rapport:

Engelsk: trykt kr. 500, pdf. kr. 300.

Arabisk: trykt kr. 500.

Kinesisk: trykt kr. 500, pdf. kr. 300.

Kontakt venligst tlf. 53 57 00 51 eller 35 43 00 33, eller si@schillerinstitut.dk

Hjemmesider:

Dansk: www.sive.dk
www.schillerinstitut.dk

English: www.newparadigm.schillerinstitute.com
www.schillerinstitute.org
www.larouchepub.com/eiw
www.larouchepac.com

Andre sprog/other languages: [Click here.](#)

Kinas nye ambassadør i Danmark opfordrer til styrkelse af samarbejde gennem Bælte & Vej Initiativet

København, 30. okt., 2017 – Den nye, kinesiske ambassadør i Danmark, Deng Ying, skrev en kronik i Jyllandspostens debatside med titlen, »Vi har enestående muligheder for at fremme Kina-Danmark-relationerne«, hvor hun to gange tilskynder Danmark til at deltage i Bælte & Vej Initiativet, og til at bruge året 2018, det tiende år, hvor det dansk-kinesiske omfattende strategiske partnerskab eksisterer (Danmark er fortsat det eneste nordiske land, der har det), til at udvide relationerne inden for mange områder. Hendes artikel blev udgivet få dage før begyndelsen af Danmarks valgkamp til kommunalvalg, hvor Schiller Instituttets Venner opstiller otte kandidater og sætter den Nye Silkevej på dagsordenen i Danmark. (se <http://sive.dk/>)

Ambassadøren refererede til den nylige, 19. partikongres og

udtalte, at »generalsekretær Xi Jinping pointerer at stræbe henimod en uafhængig udenrigspolitik for fred, lave en ny type af internationale relationer og bygge et samfund for en fælles fremtid for mennesker ...« Artiklen, der også dækkes på Kinas CGTN Tv-netværk, blev udlagt på engelsk på ambassadens webside.

<http://dk.china-embassy.org/eng/zgxw/t1504713.htm>

Foto: Den 30. aug. 2017 besøgte Danmarks statsminister Lars Løkke Rasmussen Kinas ambassadør i Danmark, fr. Deng Ying.

Danmarks ambassadør til Rusland udfordrer Vestens krigsparti

København, 28. august, 2017 – Den 21. august skrev Danmarks ambassadør til Rusland, Thomas Winkler, en kronik i Berlingske Tidende med titlen: **»Truslen fra Rusland: realiteter og reaktioner«**, på anmodning af avisen redaktion, hvor han modgik den vestlige anskuelse, inklusive den danske forsvarsministers, at Rusland skulle udgøre en overhængende, militær trussel. Her følger nogle af de vigtigste punkter:

Alt imens det er sandt, at Rusland styrker sit militær, så bør deres militære kapaciteter ikke overvurderes. Ruslands militære budget er på 48 mia. dollar, alt imens NATO's er på 915 mia., inkl. USA, der alene står for 616 mia. dollar.

For det andet, så er eksistensen af en militær kapacitet heller ikke det samme som vilje til at anvende den. Rusland, herunder præsident Putin, er ikke mindre logisk end alle

mulige andre, og der er intet belæg for, at Rusland vil anvende sine militære kapaciteter, bare fordi det er der. Der må udføres en analyse af, hvorfor Rusland skulle vælge at anvende det, og som må gå bag om både de røgslør, som man fra russisk side lægger ud, samt koldkrigsrygmarvsreaktioner fra alle sider.

Vi må forstå, at årsagen til, at Rusland, ud fra Moskvas synspunkt, indsatte sit militær, i strid med internationale spilleregler, i Georgien, Ukraine og Syrien, var, at de fra Vestens side konfronteredes med akutte og alvorlige trusler mod deres vitale interesser, med få andre muligheder end den militære. I Georgien, frygten for en udvidet NATO-tilstedeværelse langs grænsen samt bevarelsen af den russiske indflydelse i Kaukasus og Centralasien; i Ukraine, bevarelsen af flådebasen i Sevastopol på Krim og en levedygtig Euroasiatisk Økonomisk Union; og i Syrien sikring af russisk indflydelse i Mellemøsten og for at vise USA, at de ikke skal have held til at gennemføre endnu en farverevolution.

Rusland under Putin vil sandsynligvis overveje at anvende sit militær som en del af sin udenrigspolitik, men det er ikke det samme som, at det rent faktisk vil ske. I langt de fleste tilfælde søger Rusland også at sikre sine egne interesser gennem fredelige midler. Man bør derfor være forsigtig med at konkludere en mere generel tese om overhængende, mere omfattende russisk aggression ud fra individuelle situationer.

Set fra Moskva er en direkte udfordring af NATO i sig selv uønsket. Rusland er NATO underlegent og ved det. Kreml vil derfor også i fremtiden være tilbageholdende med militære skridt, inklusive hybridoperationer, der kan eskalere til en reel konfrontation med NATO eller EU, for den sags skyld.

Set fra Moskva er der intet, der peger på en fordel i militært at true Danmark og dets naboer i Østersøen, Baltikum, Norden, Arktis. Som min analyse viser, siger han, kun, hvis Ruslands vitale interesser blev truet dér, hvilket de i dag absolut

ikke er.

Ambassadør Winkler konkluderer med en opfordring til økonomisk samarbejde, der kunne bidrage positivt til at opbygge Ruslands økonomi og til at genopbygge tilliden og reduktionen af spændingerne. En regering, der frygter for sin eksistens, og som primært har militært isenkram i værktøjskassen, er langt farligere end et Rusland med økonomisk vækst. I længden vil Europa og USA derfor få mest ud af økonomisk samarbejde, handel og offentlige og private investeringer i både Rusland og Ukraine, frem for at engagere sig i et nyt våbenkapløb.

Konkrete russiske provokationer bør modgås, men Rusland bør ikke efterlades uden for de internationale samarbejdsstrukturer, og vi har en fælles interesse i øget dialog i forhold til terror-, cyber og narkotikabekæmpelse, samt i kommunikationskanaler for at undgå en udvikling af militære provokationer, samt at Rusland ser sig selv som en del af løsningen på internationale udfordringer, inkl. sikkerhed og stabilitet i Europa.

Kronikken har fremkaldt store politiske bølger i Danmark, inkl. i medierne, med udtalelser som, at det var uhørt, at en fungerende ambassadør modsagde landets forsvarsminister, der har gået og sagt, at 'russerne kommer, russerne kommer'. Alle de enkelte partier har taget et standpunkt for eller imod, og ambassadøren blev grillet på debatprogrammet DR2 Deadline[1], hvor han fastholdt sine synspunkter, men desværre også gav udtryk for, at han troede på historien om russisk hacking. Om fredagen (25. august) udsendte det danske Schiller Institut sin månedlige **Nyhedsorientering**, som inkluderede en indledning om ambassadørens kronik med efterfølgende analyse, samt også hele den **danske oversættelse af VIPS-memoet** – den hidtil eneste mediedækning i Danmark, så vidt vi ved. Foruden at blive leveret til alle abonnenter, blev Nyhedsorienteringen leveret både trykt og elektronisk til alle ministre og folketingsmedlemmer og, elektronisk, til de fleste byrådsmedlemmer.

Foto: Danmarks ambassadør til Rusland, Thomas Winkler, optrådte på DR2 Deadline den 22. august, 2017, efter sin kronik i Berlingske Tidende den 21. august.

[1]

<https://www.dr.dk/tv/se/deadline/deadline-tv/deadline-2017-08-22#!/>

Min.: 16:57

Amerikanske og danske investorer siger, ny finanskrise er på vej

København, 7. aug., 2017 – »Ti år efter finanskrisen slog ned, kan vi nu forvente de første, ildevarslenende sprækker, bobler i både ejendomssektoren og på aktiemarkedet«, lød de indledende linjer i en artikel, der havde overskriften, »Her ser eksperterne de første tegn på en ny finanskrise« på den danske TV2's webside.

Den amerikanske direktør for Euro Pacific Bank, et investeringsselskab, Peter Schiff, der advarede om den sidste krise, siger nu, at »der er en endnu større krise på vej end den i 2008«, fordi den amerikanske centralbank udlåner penge for billigt, og, som før, især pga. ejendomsprisernes indvirkning på kreditværdighed. »Centralbanken så kun solskin og blå himmel, selv om der var optræk til et enormt uvejr. I dag har vi den samme situation, men den er større.«

Den danske investor Jeppe Christiansen er især nervøs for den uforholdsmæssige stigning på aktiemarkedene af de såkaldte

disruption-virksomheder, som Netflix og Amazon, Tesla og kryptovalutaen Bitcoin, uden, at der finder noget stort sted i disse foretagender, i lighed med, da boblen i informationsteknologiselskaber bristede. Han advarede også om, at folk nu er villige til at løbe større risici mht. introduktion af risikable finansprodukter, samt faren for bobler på boligmarkedet, som i Canada.

TV2 siger, at den danske nationalbankdirektør Lars Rohde advarede om en boble på boligmarkedet allerede sidste september, og den Europæiske Centralbank advarede også om faren for en boble på det danske boligmarked. Og den danske økonom Jesper Rangvid siger, at væksten i den danske boligboble er lig den under den sidste krise. Christiansen siger også, at Kina og Japan har stor gæld, hvilket han ser som et problem.

(<http://nyheder.tv2.dk/business/2017-08-04-her-ser-eksperterne-de-foerste-tegn-paa-en-ny-finanskrise>)

Russisk-kinesisk øvelse i gang i Østersøen

25. juli, 2017 – Den fælles, russisk-kinesiske flådeøvelse er i gang i Østersøen, og litauerne forsikrer os om, at de holder nøje øje med den. »Litauen observerer nøje og konstant øvelser og anden militæraktivitet, der udføres i nabolaget, og videregiver information, som det får, til NATO-allierede«, sagde den litauerske viceforsvarsminister Vytautas Umbrasas til det regionale nyhedsbureau BNS tirsdag. Den skotske, politiske aktivist, Chris Bambery, sagde imidlertid til Sputnik, at den russisk-kinesiske øvelse er en naturlig

respons til NATO's udvidelse helt frem til »grænsen til Smolensk«.

Når øvelsen først er forbi, vil de kinesiske skibe sammen med den russiske flåde den 30. juli deltage i en flådeparade i Skt. Petersborg for at fejre 100-års jubilæet for den russiske flåde, og som også vil omfatte skibe fra Ruslands nordflåde. I går skabte to af disse skibe, atomkrydseren Piotr Velikij og ubåden af Typhoon-klassen Dmitry Donskov, verdens største ubåd (som, endskønt den er i drift, i de seneste år hovedsagligt er blevet brugt som prøveskib for det ubådslancerede Bulava ballistiske missil), en hel del røre i Danmark, da de passerede gennem danske stræder på vej til Skt. Petersborg. Billedet af de to skibe, ledsaget af en oceangående slæbebåd, som passerer under Storebæltsbroen, er ganske spektakulært.

Foto: Verdens største ubåd sejler under Storebæltsbroen med kurs mod Østersøen. (Videograb, YouTube)

USA-RUSLAND-KINA SAMARBEJDE OM ET NYT PARADIGME.

Nyhedsorientering juli 2017

Som mange deltagere i og iagttagere af verdensbegivenhederne for længst har opdaget, så er størstedelen af de gængse nyheder »fake news«, der primært har til formål at aflede opmærksomheden fra de store problemer, som verden står overfor, og frem for alt de løsninger, der findes til dem: Det nye paradigme, som LaRouche-bevægelsen og Schiller Instituttet har kæmpet for i næsten et halvt århundrede, og som Kina med russisk og international opbakning har præsenteret som Bælte & Vej Initiativet. Med Trumps succesrige møde med Putin ved G20-

af EIR's specialrapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«, som blev præsenteret af Schiller Instituttets stifter og præsident, Helga Zepp-LaRouche, ved et symposium, sponsoreret af Chongyang Institute for Financial Studies, der også er medsponsor af den kinesiske udgivelse, den 29. september, 2015, på Renmin Universitet.

Schiller Instituttets strategiske Bælt & Vej-interventioner i København

København, 18. maj, 2017 – Schiller Instituttet havde to strategiske Bælt & Vej-interventioner i København den 17. og 18. maj.

Første intervention fandt sted under en konference for repræsentanter for 33 Konfucius-institutter i Europa, med titlen »Kina i Europa«, med to kinesiske og to europæiske eksperter, hvor vi uddelte Helga Zepp-LaRouches tale på Bælt & Vej Forum i Beijing, og kontakter blev skabt.

En otte mand stor delegation fra Schiller Instituttet deltog ligeledes i et heldagsseminar med titlen, »Kinas Initiativ for Ét Bælt, én Vej og mulighederne for Norden«, der var sponsoreret i fællesskab af den Kinesiske Ambassade i Danmark og det Danske Institut for Internationale Studier (DIIS), med mange både kinesiske og europæiske eksperter som talere. Dette inkluderede professor Xinning Song fra Renmin Universitet i Beijing, der havde været med under pressekonferencen i Kina, hvor Helga Zepp-LaRouche, sammen med eksperter fra hans universitet, præsenterede den kinesiske oversættelse af EIR's rapport, »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Bagefter gav han et kort interview til Schiller Institutttet og *EIR*.

Helga Zepp-LaRouches evaluering, at Bælt & Vej Forum var et historisk skift til en ny, økonomisk verdensorden, samt uddrag af fremtidsvisionen i Helgas tale, blev rejst under spørgeperioden.

Delegationen fra Schiller Institutttet uddelte materiale, inklusive Helgas tale i Beijing samt hendes to, nylige taler i New York City, og kontaktinformation udveksledes med nogle af deltagerne.

En rapport om spørgsmålene og indholdet af møderne vil følge.

Foto: Kinas ambassadør til Danmark, H.E. Liu Biwei, holdt åbningsningtalen til DIIS' heldagsseminar den 18. maj.

RADIO SCHILLER 15. maj, 2017: Bælt & Vej Forum i Beijing: Med deltagelse af bl.a. USA, Danmark og Schiller Institutttets stifter, Helga Zepp-LaRouche

Med formand Tom Gillesberg

Tom Gillesbergs åbningstale ved koncerten, »En musikalsk dialog mellem kulturer«, København, 17. feb., 2017

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliancer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Deres excellencer, medlemmer af diplomatiet; mine Damer og Herrer: Jeg er Tom Gillesberg, formand for Schiller Instituttet i Danmark, og jeg er, sammen med Jelena Nielsen fra Russisk-Dansk Dialog, vært for i aften.

Koncerten er arrangeret af Schiller Instituttet; Russisk-Dansk Dialog; Det Russiske Hus og Det Kinesiske Kulturcenter. Vi vil gerne takke medsponsorerne og Det Russiske Center for Videnskab og Kultur for velvilligst at stille deres hus til

rådighed for aftenens koncert, samt de mange kunstnere, der frivilligt har stillet deres indsats til rådighed for at gøre denne aften til en rig dialog mellem kulturer.

To praktiske meddelelser: efter det første nummer kommer der ekstra stole, nogle af jer kan sidde på; det andet er, at jeg gerne vil have, at alle slukker for deres mobiltelefoner.

Vi lever i øjeblikket i virkeligt interessante tider; Schiller Instituttets stifter og internationale præsident, hustru til Lyndon LaRouche, Helga Zepp-LaRouche, sagde for nylig, at det globale, strategiske billede er meget dynamisk, flydende, lovende og farligt, alt sammen på én gang. På den ene side har vi stadig denne uhæmmede konfrontation, med deployering af tropper mod de russiske grænser og andre konfrontationspolitikker, der stadig finder sted og stadig ikke har forandret sig. Vi har ligeledes et globalt finanssystem, der, hvornår, det skal være, vil bryde sammen i den næste, store krise, der sandsynligvis vil blive langt større end det, vi så i 2008. Men samtidig har vi fået en ny præsident i USA, Donald Trump, der både i sin kampagne og i det, vi hidtil har set, har annonceret, at der vil komme forandring i USA's politik, og at, med ham som præsident, ønsker USA at genoprette normale bånd til Rusland, til Kina og til andre nationer i verden, baseret på en politik for genopbygning af USA, men at dette ikke står i modsætning til en genopbygning af hele verden.

Samtidig har vi et momentum, der er blevet opbygget i en rum tid, med især den kinesiske drivkraft med Bælt-og-Vej-initiativet, og som i øjeblikket er engageret i mindst 70 nationer i hele verden, i en politik, som vi for årtier siden lancerede under navnet 'Fred gennem udvikling'. At, samtidig med, at man har økonomisk udvikling, så har man også grundlaget for samarbejde og varig fred.

Vi befinder os altså i en tid, hvor alt kan ske. En masse mennesker er flippet ud over dette; de ved ikke, hvad dagen i

morgen vil bringe. Men vi ser dette som en stor mulighed for forandring, og vi kunne meget vel stå ved et punkt, hvor vi kan få USA til at tilslutte sig indsatsen fra så mange andre nationer, som Kina, som Rusland, som Indien og mange andre nationer med dem, der samarbejder om hele menneskehedens fælles skæbne; og hvis USA tilslutter sig denne indsats – samt naturligvis også Danmark og de europæiske nationer tilligemed – så står vi pludselig i noget, der uden enhver tvivl vil blive den største epoke i menneskehedens historie. For vi vil pludselig blive i stand til at få en verdensomspændende renæssance, der omfatter hele planeten på samme tid – noget, der aldrig tidligere har fundet sted i menneskehedens historie.

Vi mener, at dette er en tid, hvor alle må tænke på, hvordan de kan bidrage til at opbygge disse globale alliancer, til at opbygge denne politik for menneskehedens fælles skæbne, og formålet med denne koncert er således at gøre dette inden for et meget vigtigt område, der undertiden overlades lidt til sidelinjen; og det er det kulturelle område. For, ingen stor opdagelse, ingen stor videnskab, ingen udvikling kan finde sted, hvis der ikke er uddannede mennesker, der i sig har et billede af mennesket, der fortæller dem, at menneskeheden kan blive til noget langt bedre, end den i øjeblikket er. De har gennem kultur uddannet deres intellekt, deres humane følelser, så de har kunnet blive forskere, kunnet erobre rummet, som vi netop nu ser det; kunnet konfrontere de store udfordringer, menneskeheden står overfor.

Vi mener således, at det er yderst passende, at vi har en dialog mellem kulturer; at vi, i stedet for at se andre kulturer, andre nationer og andre folkeslag som en trussel, ser det som en utrolig berigelse. Og at alle nationer fremdrager den bedste kultur, de bedste højdepunkter, de bedste bidrag, som de har at skænke menneskeheden, og gør dette tilgængeligt for verdens øvrige nationer samtidig med, at de modtager de bedste af alle disse kulturers skabelser

following parts of the program are not shown in the video:

Gitta-Maria Sjöberg, sopran, Sverige/Danmark. Sweden/Denmark.
Hun sang Rusalkas »Sangen til Månen« af Dvořák.

She sang Rusalka's Song to the Moon by Dvořák accompanied by
Christine Raft, pianist from Denmark.

Idil Alpsoy, sopran, Sverige/Danmark, Sweden, Denmark: sang
sange fra Sibelius' Op. 37 og 88.

She sang songs from Sibelius' Op.37 and 88, accompanied by
Christine Raft.

Programmet/Program:

Download (PDF, Unknown)

Schiller Instituttet interviewer dansk Ruslandsekspert Jens Jørgen Nielsen på treårs- dagen for kuppet i Ukraine

København, 22. februar, 2017 – Som det danske bidrag til den internationale aktionsdag på treårsdagen for kuppet i Ukraine havde Schiller Instituttet et timelangt interview (engelsk) med den danske Ruslandsekspert, Jens Jørgen Nielsen, om Ukraine, Krim, Rusland og Vestens fejltagelser.

Jens Jørgen Nielsen er historiker og filosof, med et

dybtgående kendskab til Rusland og Østeuropa. Han har været Moskvakorrespondent for dagbladet Politiken, har forfattet mange bøger om Rusland og Østeuropa, inklusive »Ukraine i spændingsfeltet« (udgivet februar 2016) og en bog om Putin (»På egne præmisser – Putin og det nye Rusland«, udgivet 2013), og han optræder jævnligt i medierne som Ruslandsekspert og er leder af organisationen Russisk-Dansk Dialog, og desuden lektor ved Niels Brock.

Her følger nogle af de områder, der blev dækket af det meget polemiske interview, og som fordømmer Vestens fejltagelser og geopolitiske intentioner: Interviewet indledtes med en beskrivelse af begivenhederne i Ukraine, ikke som et demokratisk skifte, men som et ulovligt kup, anført af pro-nazistiske elementer, og som en del af det geopolitiske forsøg på at holde Rusland og de asiatiske nationer nede; den historiske baggrund for spørgsmålet om Krim; at Vesten, med sin sanktionspolitik, skyder sig selv i foden – Rusland er ikke isoleret, men arbejder sammen med Kina, BRIKS, osv. Han udtalte, at der ville have været fare for atomkrig, hvis Hillary Clinton var blevet valgt til præsident, og at mange russere nu frygter, at der kunne komme et kup/mordforsøg mod Donald Trump pga. dennes beredvillighed til at normalisere relationerne med Rusland. Han beskrev perioden mellem Sovjetunionens kollaps og kuppet i Ukraine som en tabt mulighed for at skabe en sikkerhedsorden, der burde have inkluderet Rusland.

Interviewet blev gennemført af formand for Schiller Instituttet i Danmark, Tom Gillesberg.

Video: <https://www.youtube.com/watch?v=nFtvjZ9tDmo&feature=youtu.be>

Audio:

https://soundcloud.com/si_dk/jens-jorgen-nielsen-russia-expert-on-the-3rd-anniversary-of-the-coup-in-ukraine

Vidunderlig koncert, »En Dialog mellem Kulturer«, et gennembrud i København

Video med danske undertekster:

Video with English subtitles:

Dansk: Klik her for en video, hvor sopran Gitta-Maria Sjöberg synger Rusalkas sang til Månen i en anden koncert (med en anden pianist)

English: Click here for a video where soprano Gitta-Maria Sjöberg sings Rusalka's Song to the Moon during another concert (with another pianist).

17. februar, 2017 – De kom fra hele verden. De bragte gaver. Ikke gaver, man kunne røre med hænderne. Men gaver, der rørte sjælen. Gaver, i form af skøn musik og skøn dans.

Og folk kom for at høre dem. De blev ved med at komme, indtil der ikke var flere af de 120 pladser tilbage. Og da der ikke var plads til ekstra stole, stod de i gangene, og de stod i forhallen, og de sad bag gardinerne. De var danskere, og de var diplomater, og de var andre mennesker fra mange nationer, måske 180-200 i alt. Værtinden sagde, at der aldrig før havde været så mange i salen.

☒ Dialogen mellem kulturer, mellem selve sponsorerne, førte til den store succes – Schiller Instituttet, organisationen Russisk-Dansk Dialog, det Russiske Hus i København og det Kinesiske Kulturcenter (som står for snarlig åbning, og som også leverede mad i pausen). Koncerten afholdtes i det Russiske Center for Videnskab og Kultur, som repræsenterer den Russiske Føderations myndighed for forbindelse til Fællesskabet af Uafhængige Stater (fra det tidligere Sovjetunionen), russere i udlændighed og det internationale humanistiske samarbejde (Rossotrudnichestvo).

Aftenens første punkt var Schiller Instituttets danske formand, Tom Gillesberg, der fortalte, at vi står ved et historisk øjeblik i verdenshistorien, hvor muligheden er til stede for, at USA tilslutter sig det nye paradigme med økonomisk udvikling, som nu fejer hen over verden.

Dernæst fortalte talskvinde for Russisk-Dansk Dialog, Jelena Nielsen, at en dialog mellem kulturer kan føre til fred i verden. Tom og Jelena skiftedes til at annoncere kunstnerne aftenen igennem.

Og som det tredje punkt i indledningen til aftenen bød direktør for det Russiske Center for Videnskab og Kultur, Artem Alexandrovich Markaryan (ses i billedet ovenover), velkommen til publikum.

Dernæst begyndte processionen af gave-giverne.

Fra Rusland kom børn, der spillede russiske folkemelodier på balalajkaer, ensemblet »Svetit Mesjac« (Den skinnende Måne) fra Det russiske Hus, med Igor Panich som dirigent, og som inkluderede 'Katjusha' med barytonsolist Valerij Likhachev, der har optrådt på 200 scener. Senere fremførte han også Leperellos »Listearie« fra operaen »Don Juan« af Mozart, og Mefistofeles' couplet fra Gounods opera »Faust« sammen med sin pianist, Semjon Bolshem.

Fra Kinas Indre Mongolia region kom en meget musikalsk ung

videnskabsstuderende, Kai Guo, som spillede på mange fløjter, og Kai Guo og Feride Istogu Gillesberg fra Schiller Instituttet sang i charmerende duet, den kinesiske kærlighedssang »Kangding«.

Fra Indonesien kom en traditionel danser, Sarah Noor Komarudin, der fyldte rummet med sin yndefulde Jaipong-dans.

Fra Ghana kom to unge mænd, Isaac Kwaku og Fred Kwaku, der sang og spillede en religiøs sang og en sang, der handlede om, at, når vi arbejder sammen, er vi stærkere, end når vi står alene.

Og fra Danmark og Sverige kom tre fantastiske, kvindelige operasangere, hvis toner og dramatiske intensitet bevægede publikum dybt. Deres gaver var sange og arier af Schubert, Verdi, Dvořák og Sibelius. Gitta-Maria Sjöberg, en international, lysende sopranstjerne, der for nylig trak sig tilbage fra den Kongelige Danske Opera, sang Rusalkas »Sangen til Månen« af Dvořák. Idil Alpsy, en fremragende mezzosopran med rødder i Ungarn og Tyrkiet, og som også er medlem af Mellemøstligt Fredsorkester, sang sange fra Sibelius' Op. 37 og 88. Og en sopran, som vi i årenes løb har hørt blomstre og blive en virkelig brillant kunstner, Leena Malkki, sang Schuberts »Gretchen am Spinnrade« (Gretchen ved spinderokken), samt Desdemones bøn »Ave Maria«, fra Verdis opera »Othello«. De to første blev akkompagneret af Christine Raft, en særdeles talentfuld, ung dansk pianistinde, og sidstnævnte akkompagneredes af Schiller Instituttets egen Benjamin Telmányi Lylloff. Han spillede sammen med sin mor Anika en gribende Romance for violin og piano af Beethoven, og fortsatte således det eftermæle, som de har fået i arv fra deres forfader fra Ungarn, violinsolisten Emil Telmányi Lylloff.

I aftenens finale sang alle sangerne (for nær én), og med yderligere deltagelse af fire medlemmer af Schiller Instituttets fremtidige kor, det hebraiske slavekors sang »Va

pensiero«, hvor slaverne længes efter frihed, fra Verdis opera »Nabucco«.

(Se program nedenfor eller på:
www.schillerinstitut.dk/si/?p=17637)

Og folk blev opløftet dels af den enkelte fremførelse, og dels af de successive musikstykker og danseoptrædener, det ene efter det andet, det ene land efter det andet, med traditionel musik i dialog med klassisk musik, der vævede en gobelin af lyd, syn og fryd, der ikke (kun) nåede sanserne, men sjælen.

Folk blev bedt om at holde kontakt med os og overveje at gå med i Schiller Instituttets kor, og nogle af dem skrev, at det ville de gerne.

Da de gik, gav de alle udtryk for den mest sublim glæde og taknemmelighed for at have fået det privilegium at modtage alle disse kostelige gaver, som de tog med sig hjem som et minde i deres sind, og som de kan åbne igen og igen.

Et musikalsk vidnesbyrd om det paradoksale mellem menneskehedens enhed og flerhed, udtrykt gennem menneskelig kreativitet, og et magtfuldt udtryk for dialogen mellem kulturer, blev proklameret.

Vi vil fortsætte med denne proklamation i form af professionelle video- og audiooptagelser, så dens ringe kan spredes i hele verden.

Kontakt venligst Schiller Instituttet, hvis du overvejer at gå med i vores kor i København. Michelle tel.: 53 57 00 51; Feride tel.: 25 12 50 33

Koncertprogram:

Download (PDF, Unknown)

English:

The following article was published in Executive Intelligence Review, Vol. 44, No. 8, on February 24, 2017.

Download (PDF, Unknown)

(Corrections to the above article:

The China Culture Center in Denmark is independent of the Chinese Embassy.

Picture caption and text: Chinese musician Kai Guo is from China's Inner Mongolia region.

The correct name for Anika and Benjamin's ancestor is Emil Telmányi.

The picture of Leena Malkki is a video grab.)

Wonderful Musical Dialogue of Culture Concert Breakthrough in Copenhagen

by Michelle Rasmussen

COPENHAGEN, Feb. 17, 2017 (EIRNS) – They came from around the world. They came bearing gifts. Not gifts you could touch with your hands. But gifts that touched your soul. Gifts of beautiful music, and beautiful dance.

And the people came to hear them. And they kept coming, and they kept coming till none of the 120 seats were left. And after there was no more room for extra chairs, they stood in the aisles, and they stood in the lobby, and they sat behind the curtains. They were Danes, and they were diplomats, and other people, from many nations, maybe 180-200 in total. The hostess said that there had never been so many there before.

The dialogue of cultures between the sponsors of the concert, itself, led to the great success – The Schiller Institute, The Russian-Danish Dialogue organization, The Russian House in Copenhagen, and the China Culture Center of the Chinese Embassy (about to open, which also provided intermission food). And the concert was held in The Russian Center for Science and Culture, representing the Russian Federal agency for the Commonwealth of the Independent states (of the former Soviet Union), compatriots living abroad, and the international humanistic cooperation (Rossotrudnichestvo).

Firstly, the people were told by Schiller Institute chairman Tom Gillesberg that we have a unique moment in world history, where the potential is there for the U.S. to join the new paradigm of economic development sweeping the world. Secondly, they were told by the spokeswoman for Russian-Danish Dialogue, Jelena Nielsen, that a dialogue of culture can lead to peace in the world. They were also the interchanging hosts for the evening. Thirdly, the director of The Russian Center for Science and Culture, Artem Alexandrovich Markaryan, welcomed the people.

Then the procession of gift-givers began.

From Russia came children playing Russian folk songs on balalaikas, (the “Svetit Mesjac” (The Moon is Shining) ensemble from The Russian House, conducted by Igor Panich), including Katjusha, with soloist Valerij Likhachev, baritone, who has sung on 200 stages. He also later performed Leperello’s list aria, from the opera Don Giovanni by Mozart, and Mephistopheles’ couplets, from Gounod’s opera Faust, together with his pianist Semjon Bolshem.

From China’s Inner Mongolia region came a very musical young science student, Kai Guo, who played many flutes, and he and Feride Istogu Gillesberg from The Schiller Institute charmingly sang the Kangding Chinese love song, as a duet.

From Indonesia came a traditional dancer, Sarah Noor Komarudin, who filled the room with her graceful Jaipong dance.

From Ghana came two young men, Isaac Kwaku and Fred Kwaku, who sang and played a religious song, and a song about when we work together, we are stronger than when we stand alone.

And from Denmark and Sweden came three outstanding female opera singers, whose tones, and dramatic intensity, moved the audience profoundly. Their offerings were songs and arias from Schubert, Verdi, Dvořák and Sibelius. Gitta-Maria Sjöberg, an international bright star of a soprano, who recently retired from The Royal Danish Opera, sang Rusalka's Song to the Moon by Dvořák. Idil Alpsoy, a fantastic mezzo soprano with roots in Hungary and Turkey, who is also a member of the Middle East Peace Orchestra, sang songs from Sibelius' Op.37 and 88. And a soprano, Leena Malkki, we have heard for many years blossoming into a truly magnificent artist, sang Schubert's Gretchen am Spinnrade (spinning wheel), and Desdemona's prayer Ave Maria, from Verdi's opera Othello. The first two were accompanied by Christine Raft, an extremely talented young Danish pianist, and the later by The Schiller Institute's own Benjamin Telmányi Lylloff.

He, and his mother Anika, poignantly played Beethoven's Romance for violin and piano, continuing the legacy bequeathed by their ancestor from Hungary, the violin soloist Emil Telmányi.

For the finale, all the singers (but one), sang Verdi's chorus of the Hebrew slaves longing for freedom, Va, pensiero, with the addition of four members of The Schiller Institute's future chorus. See the program at: www.schillerinstitut.dk/si/?p=17965

And the people were uplifted, with each presentation by itself, and with the succession of one piece of music, or

dance, after the other, one country after another, traditional music in dialogue with classical music, weaving a tapestry of sound, sight and delight, not reaching their senses, but their soul.

And the people were asked to be in contact with us, and to consider joining The Schiller Institute's chorus, some of whom wrote that they would.

As they left, they all expressed the most sublime joy and thankfulness for having had the privilege to have received all of these precious gifts, which they took home in the memory of their minds, to be opened again, and again.

A musical testament to the paradox of the unity and diversity of mankind, expressed by human creativity, and a powerful statement of the dialogue of cultures was declaimed.

We will go forth with this statement, in the form of professional video and audio recordings, to spread its ripples throughout the world.

(Hopefully ready this week.)